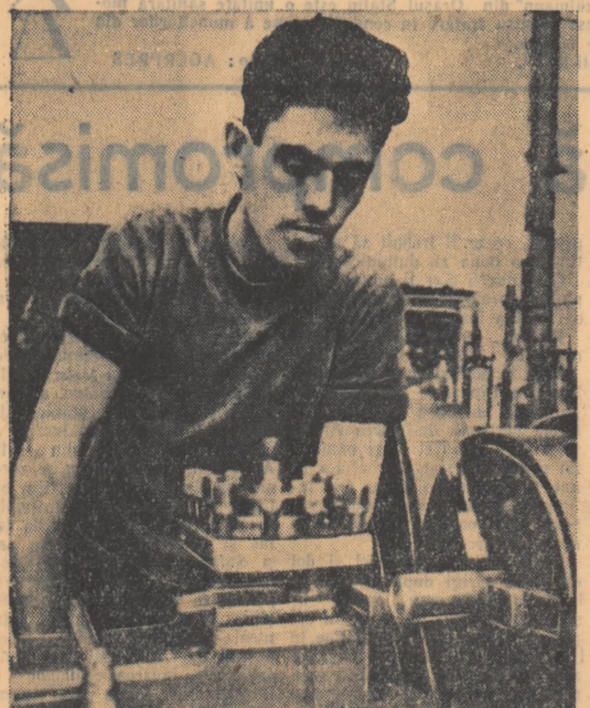
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2265 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 14 august 1956

23 AUGUST — MUNCĂ ÎNSUFLEȚITĂ – REZULTATE DEOSEBITE

Complexul C.F.R. „Grivița Roșie", secția strungărie-vagoane. Aici lucrează Iordache Ion, cel pe care îl vedeți în fotografia noastră. El este unul dintre utemiștii fruntași în producție al acestei secții.

În cinstea zilei de 23 August împreună cu brigada pe care o conduce și-a luat angajamentul să obțină o depășire a planului de producție cu 15 la sută.

El își va îndeplini desigur acest angajament.

Părerea altor brigăzi?

CRAIOVA (De la corespondentul nostru Socoteanu Gheorghe).

— Nu pot să fac nici o deosebire. De la 1 iulie cînd între brigăzile de tineret a început întrecerea în cinstea zilei de 23 august fiecare tînăr din brigadă și-a întrecut rezultatele obținute pînă la această dată. Eu mă mîndresc cu toți și aș greși dacă aș spune că unul a muncit mai puțin decît altul.

Acestea sînt cuvintele pe care ți le spune comunistul Giurescu Petre, responsabilul brigăzii de tineret nr. 7 de la Șantierul Naval nr. 1 Turnul Severin.

După ce stai cîtva timp în mijlocul tinerilor din această brigadă faptele te conving și mai mult că ar fi greu să faci vreo deosebire. Cu toate acestea cînd e să se facă o evidențiere toți tinerii sînt de acord că acest lucru îl merită utemiștii Nicolae Vlăduț, Aurelian Giurescu, Ion Vîrzov, Constantin Udroaica și Ion Ciurel. Și iată pe scurt rezultatele brigăzii. Odată cu începerea întrecerii toți tinerii din brigadă au început să aplice pe scară mai largă metodele sovietice Voroșin și Lidia Corabelnicova.

La propunerea responsabilului, în brigadă, s-a făcut un atelier centralizat de croit al metalelor necesare construcției vaselor metalice pescărești.

Tinerii din cadrul atelierului desfășoară o intensă luptă pentru reducerea consumului de metal. Ei reușesc să facă acest lucru aplicînd metoda Lidiei Corabelnicova. Față de anul trecut la piesele executate de ei pentru vasele pescărești construite de la începutul lunei iulie consumul de metale a fost redus cu 45 kg. la fiecare vas.

La despărțire responsabilul brigăzi ne-a asigurat că în cinstea zilei de 23 august steagul de brigadă fruntașă pe șantier va fi fără doar și poate al brigăzii lui.

Nu știu ce părere au celelalte brigăzi.

Fruntași în întrecere — mecanizatorii brigăzii a 15-a

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — S.M.T. Cioara din regiunea Galați se află în rîndul stațiunilor fruntașe. Organizarea întrecerii între brigăzi și urmărirea acesteia prin editarea foilor volante a stimulat munca tinerilor mecanizatori, ceea ce a dus la depășirea sarcinilor de plan ale stațiunii.

În fruntea întrecerii sînt membrii brigăzii a 15-a, care și-au îndeplinit planul anual de lucrări încă de la începutul lui iulie, depășindu-l chiar cu peste 400 de hantri. Azi, brigada a 15-a lucrează în contul anului viitor.

În cinstea zilei de 23 August, întreaga brigadă — Vasile Ciupercă, Stoian Albu, Gheorghe Păcală, Dumitru Andone și Ion Chipăilă — și-a luat angajamentul să lucreze astfel ca numai în 11 luni să realizeze 5000 de hantri. Planul brigăzii lor în acest an este de 1856 hantri.

Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la dezarmare a fost transmis Marii Adunări Naționale a R.P.R.

La 11 august, V. P. Nicolaev, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în R.P.R. l-a vizitat pe Șt. Cleja, locțiitor al Ministrului Afacerilor Externe al R.P.R., căruia i-a înmînat textul Apelului cu privire la dezarmare pe care Sovietul Suprem al U.R.S.S. l-a adresat parlamentelor tuturor țărilor lumii, cu rugămintea de a fi predat tov. C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Predau cotele

PITEȘTI (De la corespondentul nostru).

Marin Mircă, secretarul organizației de partid din satul Mișei, și-a întrebat nevasta:

— Ioană, este gata legătura?

— Încă nu, Marine. Trebuie să aleg o lînă bună, ce dumnezeu.

Omul a mai zăbovit puțin apoi și-a luat legătura și a plecat.

Pînă la răsăritul soarelui străbătuse jumătate din distanța care desparte satul său de comuna Mozăceni. La centrul de colectare a lînei nu venise încă nimeni. A trebuit să aștepte mai bine de un ceas. În locul lui, altul poate s-ar fi supărat, dar el a plecat mai mulțumit de cum venise. Avea și pentru ce. Primise doar chitanța nr. 1 pe comună la predarea cotei de lînă.

Printre cei 25 țărani care au urmat exemplul secretarului de partid, predîndu-și cota de lînă chiar în ziua aceea, se afla comunistul Florea Plentoiu și tinerii Gheorghe M. Ștefan, Constantin R. Sîrgu, Ștefan Turlea și Florea Mocanu.

Petroșani, oraș al tinereții

PETROȘANI 12 August. — (De la trimisul nostru **Ștefan Halmoș**).

Azi e ziua Minerului și totodată ultima zi a festivalului tineretului din regiunea Hunedoara. Și azi Petroșanii s-au trezit în zori cu cîntece și jocuri.

Străzile orașului s-au umplut încă de dimineață de lume. Mulți cercetează „programul festivalului" hotărîndu-se cu greu unde să se ducă. În Petroșani sînt patru estrade. Aici evoluează 43 formații artistice dintre cele mai bune ale regiunii, cuprinzînd echipe de dansuri, brigăzi artistice, soliști vocali și instrumentiști, coruri.

Au mare succes echipa de tulnicare din satul Bulzești, raionul Brad, corul căminului cultural din Dobra, raionul Ilia, fluerașii din Șugag, raionul Sebeș, estrada D.R.D.M. 7 Petroșani etc. Iată de ce e greu să alegi din program unde să te duci. Totul, în orice caz nu poți vedea.

Multă lume intră să facă cumpărături la „Magazinul festivalului" deschis tot timpul. Tovarășul Solomon Anton, responsabilul acestui magazin, s-a deplasat special la București pentru o aprovizionare deosebită. Cetățenii cumpără măști de carnaval, baloane, baticuri de mătase, pulovere și țesături de lînă, broșe, coliere de perle etc.

În centru se găsește o hartă mare a regiunii punctată cu becuri luminoase. De pe aceste plaiuri au sosit în costumele lor pitorești tinerii în orașul festivalului. Intr-adevăr, costumele minunate ale participanților dau un colorit deosebit orașului miner. Echipa de jocuri din Păucinești de lîngă Sarmisegetuza (raionul Hațeg) și călușarii din comuna Stremț (raionul Alba) sînt opriți de lume pe străzi ca să li se admire costumele. Fetele din Dobra, cu broboade albe pe cap, purtînd cel mai vechi port, cel dac, sînt privite cu mult interes de oameni. E cercetat cu atenție brîul săsoaicelor din Cilnic de lîngă Sebeș, din aramă și bătut în pietre cu culori vii, lucitoare, vechi de sute de ani.

Iată și două fete îmbrăcate în costume maghiare. De unde sînt oare? Nu-s participante. Ele sînt invitate din Regiunea Autonomă Maghiară la festivalul tinerilor hunedoreni.

Amatorii de sport sînt și ei în mare dilemă. Întrecerile sportive ale festivalului se desfășoară pe 6 baze sportive. Azi au loc finalele. Au venit la Petroșani să se întreacă într-o pasionată întîlnire sportivă zeci de echipe de volei, tir, tenis de masă, probe de atletism, boxeri, luptători etc.

După amiază, pe Stadionul „Energia" are loc meciul de fotbal dintre Minior Dimitrovo— Energia Minerul Petroșani.

În comuna Buzeștii de Sus, raionul Brad, tulnicul e un instrument cu vechi tradiții. Tineri și bătrîni aproape toți îi cunosc tainele. Din echipa de tulnicari a comunei face parte și Marioara, fata pe care o vedeți în clișeu. Foto: D. F. DUMITRU

Pe străzile Petroșanului se plimbă mîndri, cu uniformele călcate cu grijă, minerii fruntași care au fost decorați cu „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii" cu prilejul „Zilei Minerului".

Ce mai fuduli sînt însă minerii din bătrîna cetate a luptei miniere — Lupeni. Și au pentru ce. Bravii mineri ai Lupenilor au cîștigat întrecerea între minele Văii Jiului, inițiată tot de ei în cinstea zilei de 23 August și a Zilei Minerului, dînd peste plan mai mult de 5.000 tone de cărbune.

Brigăzile minerilor Lazăr Alexandru, Ion Cotroază, Petru Cocota, Adalbert Fazakas, Avram Doțiu au dat multe tone de cărbune peste plan.

De Ziua Minerului constructorii de blocuri muncitorești din Valea Jiului au făcut un dar: 250 de noi apartamente.

Seara au culminat manifestările din cadrul celor două zile de cîntece și jocuri prin „Carnavalul festivalului".

Cîte fețe tinere ascund măștile caraghioase! Pe estradă o echipă joacă fără oboseală. O horă uriașă s-a întins pînă departe. Și cîte surprize sînt! Dacă ai un belciug de lemn și nimerești capul unei rațe dintr-un lac artificial, rața este a ta, poți s-o iei la subsuoară și să te plimbi cu ea prin carnaval. Alții „pescuiesc în ape tulburi". Rezultatul: după cum au norocul, unii o cravată, alții o ceapă.

Dans și veselie pe străzile Petroșanilor.

Rachete înmănunchind toate culorile curcubeului zvîcnesc spre cer. Explodează petardele în dreapta și în stînga. Un „șarpe" mare de tineri mascați se încolăcește în mulțime.

Petrece Valea Jiului. Și poate puțini știu să petreacă așa ca minerii. Tradiționala „Zi a Minerului" anul acesta a cunoscut o sărbătoare fără precedent. Minerii spun însă că la anul o vor face și mai frumoasă. În tot cazul, „Ziua Minerului" din acest an a transformat Petroșanii într-un oraș al tinereții.

Paraschiva încearcă să paseze mingea...

Invitație la munca... de jos

(În atenția Ministerului Agriculturii)

Poate v-ar părea ciudat, dar m-am gîndit să vă propun tovarășe inginer Sava Oprescu, din Ministerul Agriculturii, care ați vizitat de curînd S.M.T.-ul Vameș, regiunea Galați și d-voastră membrilor colectivului de conducere al stațiunii (director Radu Iacob, inginer agronom șef Nicolae Ieremia, inginer mecanic șef Nicolae Stroe și contabil șef Constantin Domnițeanu) să lucrați o zi în locul tractoriștilor din brigada a 7-a din comuna Izvoarele, în condițiile existente momentan și bine înțeles cu misiunea de a realiza planul brigăzii și al fiecărui tractor în parte.

Îmi iau permisiunea să-mi imaginez — imaginația e inofensivă — că ați acceptat propunerea mea și că vă aflați în împrejurările respective. După prima jumătate a zilei de muncă v-ați amintit de ora prînzului. Ați constatat că la vagonul dormitor nu a pregătit nimeni nimic de mîncare. Vă improvizați în fugă o masă superficială cu gîndul de a realiza angajamentul pe care vi l-ați luat la începutul campaniei, v-ați întors unii la batoză, alții la tractor și, întrucîtva dezamăgiți de roadele „grijii" pe care o dovedește conducerea stațiunii față de nevoile d-voastră, ați pornit din nou munca.

Seara se repetă aceeași scenă, doar cu o singură deosebire; de data aceasta pontatorul alimentator a adus cîteva pîini. Vagonul dormitor nu este prea primitor. Nu ați avut în ce vă spăla și ați fost nevoiți să vă culcați pe perne și cearceafuri pline de praf. Datorită prafului adus și în alte seri, unii ați renunțat la lenjeria de pat folosindu-vă numai de saltea și pătură. Lumină nu aveți decît afară, unde arde un pămătuf muiat în motorină la lumina căruia elevii fac întreținerea tractoarelor. Aceste situații se repetă de mai mult timp și orice sezisare făcută șefului de brigadă a rămas fără rezultat. Ați auzit desigur că la S.M.T.-Hagieni, Chirnogeni și Chiraftei, tractoriștii primesc la masă carne de pasăre și alte bunătăți. „La noi de ce nu s-ar putea?", vă puneți întrebarea și plecați să sezisați directorul. În stațiune aflați și alte lipsuri. La cantină, unde nu mănîncă niciunul din membrii colectivului de conducere, se servește numai fasole și cartofi. În timp ce în sat unde se află stațiunea, legumele se găsesc din belșug, la prețuri scăzute, în timp ce însăși stațiunea are gospodărie anexă, mîncărurile sînt slabe. Seara ați rămas să dormiți într-una din camerele blocului construit în anii aceștia. Spălătoare nu sînt și asta pentru că Întreprinderea 202 Galați tărăgănează darea în folosință a castelului de apă. Constatați cu regret că sînteți nevoiți să vă dezbrăcați pe întuneric deși rețeaua de lumină este instalată și că trebuie să vă culcați într-un pat asemănător aceluia din vagonul dormitor. Lanțul slăbiciunilor continuă. Pe cele mărunte nu le mai observați. Biblioteca este tot timpul închisă iar radioul zace

(Continuare în pag 2-a)

„LA CARAVANE" la București

Astă noapte sosește în Capitală apreciatul ansamblu francez

N-a trecut decît un deceniu. Era în 1946. Un grup de studenți ce locuiau în Courbevoie au închegat un ansamblu pe care l-au botezat „la Caravane" (Caravana). Pumnul acela de tineri entuziaști încerca să imite pilda strălucită a teatrului ambulant de odinioară. „La Caravane" a început să străbată regiunea pariziană dînd spectacole în spitale și sanatorii.

Începutul, cu greutățile și căutările inerente, a trecut. Ansamblul a căpătat o popularitate, mereu crescîndă. În 1948 „la Caravane" se integrează în „Casa tinerilor și a culturii" din Courbevoie. Această Casă a fost creată de municipalitate în anii de după război cu scopul de a asigura tineretului condiții pentru desfășurarea activității sale.

„La Caravane" adăuga continuu succese noi la șirul biruințelor ce le repurtase deja. În 1951 și 1952 sînt prezentate numeroase spectacole în Franța precum și peste hotare, în Germania, Luxemburg și Belgia. În 1952, premiul al doilea cucerit la concursul național al Teatrului universitar și amator vine să dovedească progresele tinerilor actori din Courbevoie. În anii următori, alte premii importante încununează activitatea ansamblului. Printre ele merită să fie semnalat premiul obținut la Festivalul mondial de la Varșovia.

Tinerii din Courbevoie vor putea fi văzuți și pe scenele romînești. La invitația Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, astă noapte sosește în București „la Caravane". Împreună cu ansamblul din Courbevoie vine și un grup de 18 interpreți de cîntece și dansuri din regiunea Toulouse.

Artiștii francezi vor prezenta la București, precum și la Constanța, Eforie și Sinaia, spectacole cu un program deosebit de variat și interesant. Programul cuprinde un spectacol de teatru, pantomimă, cîntece și dansuri. Cei ce au avut prilejul să cunoască pe artiștii francezi ce sosesc la București găsesc numai cuvinte de laudă la adresa lor. Un deosebit interes stîrnește mai ales programul de pantomimă, gen în care scena franceză strălucește. Sînt încă vii în memoria bucureștenilor spectacolele lui Marcel Marceau. Tocmai de aceea evoluția tinerilor francezi este așteptată cu o justificată nerăbdare.

Primele spectacole au loc în zilele de 17, 18 și 19 august la Teatrul de vară din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin". În timpul vizitei la București, artiștii francezi se vor întîlni cu specialiști din domeniul artei dramatice, actori, elemente fruntașe din echipele artistice de amatori etc. Aceste întîlniri vor prilejui desigur fructuoase schimburi de experiență.

Nu încape îndoială că publicul bucureștean, și cu deosebire tineretul, va face o primire caldă reprezentanților generației de tineri artiști francezi.

E. OBREA

Scenă din programul de pantomimă

Prezenți la pregătirile pentru Festival

Luni dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Moscova, o delegație a tineretului romîn care va participa la lucrările ședinței de constituire a Comitetului internațional de pregătire a celui de al 6-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Delegația este condusă de tov. Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M.

Gală de filme coreene

Cu prilejul aniversării eliberării Coreei, Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea a organizat luni seara la cinematograful Magheru un spectacol de gală cu filmul „A 10-a aniversare a eliberării Coreei".

Au asistat tov. dr. I. Bogdan, vicepreședinte al I.R.R.C.S., reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, oameni de artă și cultură, ziariști romîni și străini, precum și un public numeros.

Au participat Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene la București, și alți membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

Înaintea ședinței de constituire a Comitetului Internațional de pregătire a celui de al VI-lea Festival Mondial

Interviu cu Jacques Denis Secretar General al F. M. T. D.

De curînd, **Jacques Denis**, *secretar general al F.M.T.D., a acordat un interviu în legătură cu unele aspecte ale pregătirilor în vederea ședinței de constituire a Comitetului internațional de pregătire a celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.*

Publicăm mai jos răspunsurile date de Jacques Denis întrebărilor puse.

ÎNTREBARE: Puteți să ne spuneți cîteva lucruri asupra stadiului actual al pregătirilor celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, care va avea loc la Moscova în vara anului 1957?

RĂSPUNS: Cu plăcere. După cum se știe Federația noastră a avut de la început un rol activ în pregătirea celui de al VI-lea Festival Mondial. Consiliul nostru, întrunit la Varșovia, a acceptat calda invitație a tineretului sovietic de a ține acest Festival în Capitala țării sale. În acest timp, ne-am adresat tuturor organizațiilor internaționale și naționale ale tineretului, culturale, sportive și le-am propus să organizăm împreună această mare întîlnire de trecere în revistă a activității lor pașnice și creatoare ale tineretului lumii.

Actuala etapă a pregătirilor este deci aceea în care diversele forțe interesate în pregătirea celui de al VI-lea Festival examinează formele participării lor și putem spune de pe acum că multe organizații foarte diferite se dedică acestui eveniment cu simpatie și bunăvoință, fie că se referă la participarea în ansamblu la Festival sau numai la anumite domenii specializate ale acestuia, cum ar fi expozițiile, întîlnirile pe profesii, concursuri etc., etc.

Răspunsurile pozitive deja primite au permis să se convoace o ședință de constituire a ceea ce va fi organul conducător al Festivalului, Comitetul Internațional de Pregătire (C.I.P.). În acest organ, participanții vor beneficia de drepturi și responsabilități egale pentru reușita Festivalului de la Moscova. În sînul acestuia se vor dezbate și decide toate chestiunile principale ale Festivalului, pregătirile sale, programul său cultural și sportiv, publicitatea, problemele financiare etc.

ÎNTREBARE: Ne puteți da amănunte asupra participării prevăzute la ședința de constituire a C.I.P., care va avea loc în zilele de 14, 15, 16 august la Moscova?

RĂSPUNS: Este cert că 150 de reprezentanți pe deplin autorizați de organizațiile tineretului și studenților, de asociațiile artistice, educative, sportive, personalități eminente ale vieții publice vor fi la Moscova între 14 și 16 august. Acești reprezentanți sînt desemnați în principalele țări ale lumii de diversele organizații naționale și, în cele mai multe cazuri, de asociațiile internaționale de mare autoritate. E evident că delegații și observatorii venind din alte țări, cum ar fi, de pildă, India, Franța, Anglia, Mexic, Africa Neagră, Indonezia, Finlanda, vor fi reprezentativi și vor participa activ la ședința de constituire a C.I.P. Se poate semnala că aceste delegații vor fi primite la Moscova de personalități sovietice cunoscute, susținători activi ai Festivalului, ca celebra balerină Ulanova, virtuosul David Oistrach, muzicianul Kabalevski, rectorul Universității din Moscova, Petrovski, reprezentanții tineretului sovietic Șelepin, Romanovski și alții.

ÎNTREBARE: Ați spus că C.I.P. va decide în toate chestiunile principale ale pregătirii celui de al VI-lea Festival. Cum vor fi duse pregătirile pe plan internațional?

RĂSPUNS: Reuniunea C.I.P. va desemna în același timp, o Comisie permanentă a pregătirilor internaționale, care va lucra la Moscova și care se va preocupa de diverse aspecte ale pregătirilor în diferite țări și în țara gazdă a Festivalului. Această comisie va traduce în viață hotărîrile luate de C.I.P. și va fi în relații strînse cu diverse comitete naționale care se constituie și se vor constitui încă, ca și cu organizații și personalități interesate de Festival în ansamblu său, sau numai în unele aspecte.

Comisia pregătitoare va edita în același timp un ziar, întîi lunar, apoi săptămînal, care va fi ecoul dezbaterilor purtate de tineret în jurul ideilor motrice ale Festivalului: Pace și Prietenie, în jurul conținutului programului său și a mijloacelor de a realiza cea mai mare participare.

Deja F.M.T.D. prin intermediul revistei „Tineretul lumii" a primit nenumărate răspunsuri, atît din insula Trinidad, din Antile, ca și din Germania, din Australia ca și din Coasta de Aur în legătură cu problemele Festivalului. Toate sugestiile primite sînt minuțios analizate și C.I.P. va fi informat de acestea și desigur că va ține seama de ele.

ÎNTREBARE: Deci, după părerea dumneavoastră, ședința de constituire a C.I.P. va contribui hotărîtor asupra eforturilor pentru a realiza un Festival măreț?

RĂSPUNS: Aceasta este convingerea noastră. Cooperarea care se naște în jurul inițiativelor acestei grandioase întîlniri internaționale e oglindirea voinței tineretului de astăzi, entuziasmat de posibilități nemărginite care se deschid înaintea lui de a trăi unit într-o lume mai prosperă și mai fericită. Exemplul acestei inițiative comune va stimula desigur pregătirile de o amploare și de o calitate niciodată cunoscută pentru o întîlnire internațională a tineretului.

LA CAPĂTUL UNEI ÎNSUFLEȚITE ÎNTRECERI ARTISTICE

80 de ore...

Şase zile, de dimineaţă pînă noaptea tîrziu, în Sala Teatrului C.C.S. s-a desfăşurat faza pe ţară a celui de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor. Am asistat la cel mai lung şi mai interesant spectacol pe care l-am văzut pînă acum, un spectacol care a ţinut 80 de ore şi la care şi-au dat concursul peste 5.000 de artişti. Sînt cifre impresionante iar sensul lor adînc îl înţeleg deabia acum cînd au trecut cîteva zile de la încheierea concursului, şi cînd dintre cele 150 de formaţii — participante la ultimul act al acestei minunate întreceri — s-au ales cele mai bune.

Nu-i uşor de loc să încerci a ale-

Joc dobrogean
Desene de LETIŢIA I. HOMORICEANU

ge pe cel mai bun dintre cei buni. Pentru că la Bucureşti s-au prezentat cele mai valoroase echipe artistice de amatori, echipe cu o îndelungată experienţă. Coruri cu tradiţie, de nenumărate ori premiate la concursuri, cum ar fi de pildă, corul Combinatului Siderurgic din Reşiţa sau corul Direcţiei regionale C.F.R.-Iaşi îşi disputau întîietatea cu tînărul cor al Casei de Cultură a Sindicatelor din Constanţa sau Corul bărbătesc — intersindical din Brăila. Toate acestea, şi multe altele, se prezentau cu un repertoriu variat şi bogat, la o înaltă ţinută artistică, cu bucăţi corale grele, pe care nu numai că reuşeau să le cînte corect — dar le dădeau şi o interpretare artistică demnă de valoarea lor. Astfel, corul din Reşiţa a prezentat o suită de cîntece bănăţene de o rară frumuseţe — dirijorul corului Ion Românu, reuşind să-i dea o interpretare dintre cele mai apreciate în cadrul concursului. Acelaşi lucru se poate spune şi despre Corul Casei de Cultură din Constanţa care a impresionat profund pe spectatori prin felul cum a ştiut să prezinte suita dobrogeană de Gh. Bazavan. Valorificarea folclorului local s-a vădit a fi o preocupare însemnată atît a dirijorilor de coruri cît şi a instructorilor echipelor de dansuri. Se pare însă că dorinţa de a prezenta bucăţi corale grele care să scoată în evidenţă valoarea de netăgăduit a formaţiunilor aflate în concurs — a făcut pe mulţi dirijori să nu mai dea o mai mare importanţă cîntecului de mase ceea ce desigur reprezintă o lipsă. Prezenţa unui număr relativ mic de tineri în formaţiile corale şi ca solişti este de asemenea un fapt ce trebuie să dea de gîndit multor dirijori — care au sarcina de a împrospăta mereu cu noi şi noi elemente corurile pe care le conduc. Şi nu se poate spune că tineretul nostru nu ştie să cînte !...

Juriul celui de al IV-lea concurs pe ţară al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor a cărui fază finală s-a desfăşurat zilele acestea în Capitală a decernat titlul de Laureat al concursului, următoarelor formaţii: Coruri: Combinatul metalurgic Reşiţa, Gara de Nord Bucureşti, C.F.R.-Iaşi, Finanţe-bănci Bucureşti, C.F.R.-Cluj, Casa de Cultură a Sindicatelor din Constanţa; Fanfare: D. R. N. M.-Constanţa; Orchestre: Orchestra simfonică Reşiţa, orchestra de muzicuţe a întreprinderii 18 instalaţii-Bucureşti; Echipe de dans: Ministerul Căilor Ferate Bucureşti, Casa de Cultură a Sindicatelor din Constanţa, uzinele „Republica" Bucureşti, Clubul C.F.R. Timişoara, Casa de Cultură a Sindicatelor din Bucureşti, Sfatul popular regional Timişoara; Brigăzi artistice de agitaţie: Sindicatul sanitar Piteşti, uzinele „7 Noiembrie" Bucureşti.

Au fost distinşi cu titlul de Laureat al celui de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor următorii solişti vocali şi instrumentali: Nicolae Dumitrescu — Institutul agronomic Bucureşti, Tudor Trăistaru — Sindicatul I.A.S.-Finanţe Tr. Măgurele, Ioan Titişan — fabrica de sticlă Turda, Artemiza Bocancea — fabrica de spirt Răduţi şi Dumitru Radu — T.R.C.L.-Deva.

Titlul de „fruntaş" al celui de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor a fost decernat la un număr de 38 formaţii artistice şi la 24 de solişti vocali şi instrumentali. Acelaşi titlu l-au primit 5 interpreţi din brigăzile artistice de agitaţie şi 3 prezentatori de programe.

Cu menţiuni au fost distinse un număr de 31 de formaţii artistice şi 21 de solişti vocali şi instrumentali.

(Agerpres)

TINERETUL IN FRUNTE

O melodie duioasă, plină de accente puternice de lirism, umple sala. Nu ştiu cum, dar ai impresia că eşti pe undeva la munte şi dinspre înălţimi se aud adierile reci ale unui vînt de sfîrşit de toamnă. Numai fetele şi femeile care-şi aşteaptă soţii şi iubiţii să se întoarcă de pe plaiurile munţilor cu oile parcă lipsesc... Dar nu: iată-le! O ceată gălăgioasă de fete apare de undeva şi privesc în depărtare... Oare cînd se vor întoarce? Privesc triste, apoi se string în jurul unea şi încep să şuşotească... Poate despre dragoste, poate despre altceva... Nici n-au băgat de seamă că un tînăr cioban s-a apropiat de ele, a tras cu urechea, apoi a dispărut pentru un timp, ca să revină cu o droaie de tineri după el : „S-au întors ! Iată-i au sosit !" Şi dansul echipei de jocuri a Casei de Cultură a Sindicatelor din Bucureşti izbucneşte năvalnic. E atît de minunat să vezi bucuria tinereţii exprimată prin mişcările vii şi pline de vioiciune ale tinerilor.

Minunatele jocuri ale poporului nostru au fost cu prisosinţă prezentate de cele cîteva zeci de echipe în cadrul fazei pe ţară. Dar şi aici dorinţa instructorilor de a valorifica forţa şi talentul dansatorilor din echipele lor — prezentînd dansuri cu temă, cu subiecte greoaie, folosind în locul pasului de dans pantomima — s-a arătat a nu fi cel mai nimerit lucru pe care trebuiau să-l facă. Dansul cu temă este într-adevăr ceva cu totul şi cu totul important în actuala etapă de dezvoltare a echipelor noastre de dansuri, dar mai sînt multe probleme de rezolvat în această privinţă şi pentru maeştrii echipelor profesioniste, dar mite pentru cei al echipelor de amatori.

30 DIN CELE 1500

Cele mai tinere formaţii artistice de amatori, brigăzile artistice de agitaţie, sînt din ce în ce mai preţuite de oamenii muncii, ele reuşind în multe ocazii să-i ajute în munca şi lupta pentru îndepărtarea greutăţilor şi lipsurilor, prin programele lor satirice, axate pe fapte concrete.

Cele două brigăzi artistice de agitaţie laureate cu acest prilej — brigada Sindicatului Sanitar din Piteşti şi a uzinelor „7 Noiembrie" din Bucureşti — au arătat la ce nivel artistic înalt se pot înfăţişa aspectele pozitive ale muncii, cu cîtă tărie şi ascuţiş pot fi combătute racilele şi lipsurile în muncă. Folosind forme artistice felurite cele două brigăzi s-au ridicat la aceeaşi valoare, cei prezenţi în sală subliniind prin aplauze prelungite diferitele momente prezentate. Este necesar să subliniem însă că au fost şi unele brigăzi, cum ar fi, de pildă, cea a Rafinăriei nr. 1 din Ploeşti şi cea a G.A.S.-Gilma, ale căror numere din program nu s-au deosebit prea mult de luările la cuvînt în cadrul unei şedinţe plicticoase.

In general însă brigăzile prezente la faza finală a concursului au demonstrat pe scena Teatrului C.C.S. că, deşi sînt cele mai tinere formaţiuni, s-au ridicat la nivelul celor mai exigente gusturi artistice.

SUTE DE MII DE METRI...

Patru microfoane cu „timpanele" lor sensibile ascultau cu atenţie fiecare notă cîntată de coruri, fiecare cuvînt spus de interpreţii brigăzilor artistice de agitaţie. Cîteva magnetofoane imprimau în permanenţă — 300.000 metri bandă de magnetofon stă astăzi la dispoziţia celor care vor trebui să tragă concluziile acestui mare concurs. Este un material uriaş — pe care specialiştii vor studia cu atenţie şi apoi vor împărtăşi conducătorilor de formaţiuni artistice părerile lor. Aceasta va contribui la o şi mai mare dezvoltare a mişcării artistice de amatori din ţara noastră, la ridicarea continuă a nivelului ei artistic.

IULIU RAŢIU
membru al juriului celui de-al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor

* * *

Un instantaneu din zilele Concursului echipelor artistice sindicale: corul Electroaparataj.

Şcolile raionului Tîrgu Neamţ îşi aşteaptă elevii

BACAU (de la corespondentul nostru C. Andreescu).

La Humuleşti, alături de mica chilie unde a învăţat buchiile marele povestitor Ion Creangă, se ridică astăzi o şcoală de toată frumuseţea.

Incă din anul 1917 politicienii burghezi au început să durează la Humuleşti un local pentru şcoală. Dar, în anul 1935, după 18 ani de „construcţie", au reuşit să dea în folosinţă 3 săli de clasă, după care construcţia şcolii s-a oprit.

In anii democraţiei populare şcoala a fost însă complect terminată. Ea are astăzi 9 săli de clasă, camere pentru laboratoare, pentru cancelarie, pentru activitatea pionierească şi o sală de festivităţi.

Anul acesta vor învăţa aici 260 de copii, iar ciclul I-IV va funcţiona cu clase paralele. In locul unui singur dascăl, aşa cum era pe vremea lui Creangă, astăzi sînt 12 profesori şi învăţători.

Şcoala din Humuleşti a fost prima din raion care şi-a terminat pregătirile în vederea deschiderii anului şcolar.

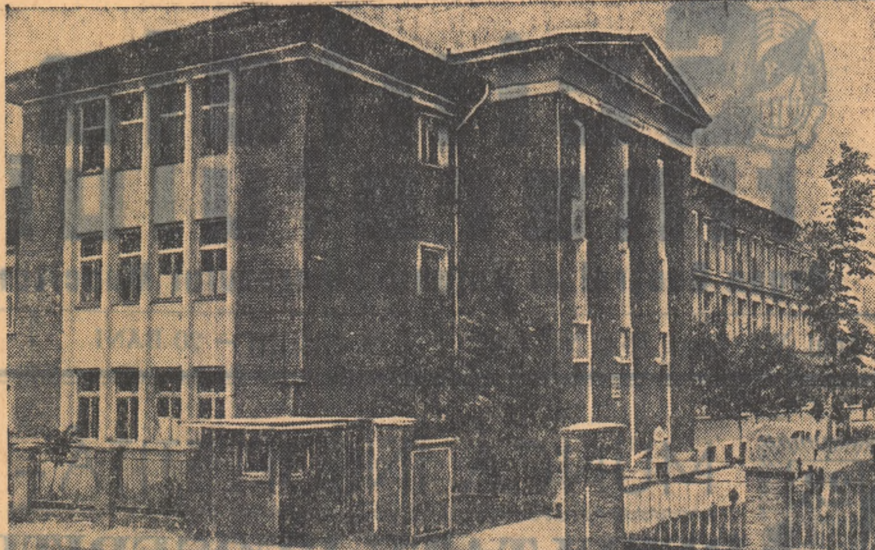
Treabă a fost destulă. Au fost zugrăvite clasele, s-au vopsit tablele şi geamurile, s-au reparat băncile, s-au adus 7 dulapuri şi 11 cuiere noi.

Dar nu numai la Humuleşti sînt asigurate condiţii bune pentru deschiderea noului an de învăţămînt. In toate şcolile din raionul Tîrgu Neamţ clasele au fost văruite şi acolo unde a fost nevoie, s-au făcut reparaţii la mobilier, la clădire, s-au vopsit uşile, ferestrele etc. De asemenea s-au asigurat lemnele necesare pentru iarnă şi la mai multe şcoli de 7 ani s-au amenajat camere speciale pentru păstrarea materialului didactic.

In toamna aceasta, în satul Groşi (unde şcoala a fost distrusă în timpul războiului) se inaugurează un local nou de şcoală construit prin mijloace locale, iar în satele Tîrpeşti şi Gumăzeşti vor mai fi date în folosinţă cîte o nouă sală de clasă.

Copiii din satul Tonţi nu vor mai fi nevoiţi să meargă 3 kilometri pînă la şcoala din Drăgăneşti şi nici să lipsească de la şcoală cînd apele rîului Rişca se umflă. Anul acesta ei vor avea o şcoală în satul lor.

De asemenea se află în construcţie şi localul pentru şcolile de 7 ani din comunele Păstrăveni şi Ţibucani.

Policlinica uzinelor „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin este o unitate sanitară modernă dotată cu tot utilajul necesar pentru tratare în condiţii optime a muncitorilor din această uzină şi a membrilor de familie.
In fotografie: exteriorul policlinicii. Foto: AGERPRES

O faimă compromisă

A fost odată o comună ce se numea Armăşeşti. Şi în această comună era un sat care se numea tot Armăşeşti. Trăiau oamenii în el liniştiţi şi nu-i interesa ceea ce se petrecea în jurul lor. In satul ăsta erau mulţi bătrîni, dar şi mulţi tineri. Bătrînii nu mai aveau puterile din tinereţe şi duceau anevoie munca la capăt.

Dar într-o bună zi s-a întîmplat ceva care a schimbat cu totul mersul de mai-nainte al lucrurilor. Utemiştii din sat s-au adunat şi au ţinut sfat şi ce-au pus la cale, ce n-au pus, că pînă la urmă au luat o hotărîre de li s-a dus vestea în toată ţara. Iată ce făcură ei :

Aceşti tineri — băieţi şi fete — se organizară într-o echipă şi merseră de ajutară la lucru unor bunici şi bunicuţe lipsiţi de mijloace. Pe urmă trecură de ajutară şi familiile celor plecaţi la armată. Nici nu vă închipuiţi cît de mare a fost bucuria pentru cei ajutaţi.

Poveste, poveste, înainte mult mai este.

A trecut o lună, au trecut două, au trecut nouă şi tinerii din Armăşeşti tot în frunte se ţineau. Intre timp se făcură alegeri şi fu ales un nou secretar la organizaţia lor. Acestuia îi zicea S. Ion şi părea şi mai isteţ decît cel de mai înainte, de i se spunea Preda Ispas.

La început treburile mergeau bine. Insă de la un timp Ion a început să dea semne de amorţeală. Treceau lunile una după alta şi Ion nu mai ţinea cu oamenii lui nici un sfat despre munca lor de ajutorare. Iar tinerii s-au cam luat după el şi au început să guste şi ei din amorţeala conducătorului.

Asta se-ntîmpla, după cîte mi-aduc eu aminte, în vara anului 1956, pe timpul cînd erau în toi secerişul şi treierişul.

Se spune că într-o sîmbătă dimineaţă Ion anunţase oamenii pentru a se aduna către seară, să ţină un sfat în care să se pună la cale şi ajutorarea unor familii la căratul şi treieratul grîului, ce ar fi trebuit să se întîmple a doua zi, duminică.

Cică tinerii s-ar fi adunat, dar pînă la urmă şi-ar fi dat seama că totul a fost o păcăleală.

Poveste, poveste, înainte mult mai este.

Cam în acelaşi timp cu S. Ion, Dumitru Tănase — secretarul organizaţiei de bază U.T.M. de la ferma horticolă de-i zicea Armăşeşti — a anunţat şi el oamenii lui pentru un sfat. Dar el l-a ţinut repede, acolo unde s-a întîmplat şi fără prea multă zăbavă şi a pornit duminică de cu noapte la treabă.

Şi iacă aşa, douăzeci şi doi de tineri aprigi după treburi, de la acea fermă, s-au aşezat în şase căruţe trase de cîte doi cai pe care abia-i mai puteau ţine în frîu şi-au pornit către o comună apropiată, căreia oamenii îi spuneau Jilavele şi unde auziseră ei că tinerii de acolo nu voiau să ajute pe cei bătrîni şi nevoiaşi.

S-au minunat foarte sătenii din Jilavele cînd i-au văzut intrînd în mare grabă la ei în comună. Şi mai mult s-au minunat Alexandrina Manolache, Maria Filipoiu, Valerica Lupescu şi Constantin Drăgan cînd au văzut cu cîtă repeziciune le zbura grîul de pe cîmp către arie, cu cîtă repeziciune se rostogoleau snopii în coşul hămesit al batozei şi cu cîtă înţelepciune se aşezau boabele aurii în nişte saci care stăteau gata-gata s-o ia la goană înspre moară, de unde să se întoarcă cu făină bună de plăcinte moi şi gustoase...

De v-aţi fi aflat atunci pe acolo, apoi aţi fi avut ce vedea. I-aţi fi văzut pe Dumitru şi Mihail Tănase, pe Elena Oprea şi pe Constantina Iancu, pe Maria Dinică şi pe Mihai Strait, pe Gheorghe Stoica, pe Marin Ghiocel şi pe toţi ceilalţi — utemişti şi neutemişti — care munceau cu spor.

Poveste, poveste, înainte mult mai este.

Tot în acest timp şi în Armăşeşti s-a întîmplat ceva asemănător, dar nu cu tinerii lui Ion, ci cu alţii, dintr-un cătun apropiat, de-i zicea Sătuc.

Vreo zece, doisprezece flăcăi au pornit şi ei duminică de cu noapte, au cărat şi treierat grîul Tudorei Păun din Sătuc, al cărei soţ era plecat la cătănie. Alături de aria unde lucrau ei, se afla şi aria celor din satul Armăşeşti, dar acolo nu se zărea nici un tînăr. Atunci, cei din Sătuc s-au gîndit că s-a întîmplat ceva. N-au mai stat mult la taifas şi i-au strîns grîul în saci şi Soficăi Mihai din Armăşeşti, o bătrînică ai cărei băieţi erau plecaţi în armată. Cei din Sătuc ştiau că unul din băieţii bătrînicăi — Sandu Mihai — fusese primul din Armăşeşti care luptase pentru crearea echipelor de într-ajutorare (cum le-a numit lumea mai tîrziu).

Aşa că au sărit cu mare bucurie să-i ajute mama. Se întîmplă aşa de bine, că tocmai atunci apăru şi Sandu într-un scurt concediu. Inchipuiţi-vă ce fericire a fost pe el să vadă cum prietenii de altădată îi ajutau mama în lipsa lui. Totuşi, nu înţelegea de ce n-au făcut treaba asta cei din satul său, cărora el le deschisese ochii pentru astfel de treburi, şi din care el făcuse nişte tineri entuziaşti şi plini de iniţiativă.

Acum se gîndea ce s-o fi întîmplat cu ei. Se gîndea şi nu înţelegea : oare ei s-au mulţumit numai să li se ducă faima ? Nu văd că alţii le-o iau înainte ? Şi tocmai acum cînd toată ţara vorbeşte numai de ei ? Nu ! Nu se poate ! Trebuie să...

Poveste, poveste, înainte mult mai este.

DUMITRU TURTA

Invitaţie la munca... de jos

(In atenţia Ministerului Agriculturii)

(Urmare din pag. 1-a)

stricat într-un birou. De cîteva luni fierarii, tinichigiii şi sudorul nu mai primesc lapte, drept ce le revine în baza legilor protecţiei muncii create de statul nostru. Conducătorii staţiunii s-au apucat pasă-mi-te să facă „economii" pentru a compensa risipa făcută în alte sectoare. Unor asemenea economii trebuie însă să li se pună capăt.

Lucrul în acord a stimulat terminarea la timp a pregătirii campaniei. Conform normelor în vigoare, tîmplarilor şi fierarilor le-au revenit sume ce depăşeau salariile de bază cu 1000—1200 lei. Din „indicaţia" contabilului şef însă, aceste drepturi au fost un timp reţinute arbitrar. Abia la intervenţia organizaţiei de partid care a fost sezisată, oamenii au fost puşi în drepturile lor. Mai aflaţi că tot din neglijenţa condamnabilă a conducerii, celor 23 de elevi de la Balş veniţi la practică în această staţiune, nu li s-au dat materiale necesare igienei corporale timp de o lună şi jumătate.

Trebuie să arătăm şi faptul că sub ochii directorului, inginerul Nicolae Stroe practică metode de „convingere" cazone faţă de unii tractorişti ca, Soare Gheorghe, Costea Constantin, Savu Petre şi alţii. Acum aş vrea să întreb pe invitaţii mei. Sînteţi oare mulţumiţi de situaţia prezentată ?

★

Să permitem acum tovarăşului director Radu Iacob să-şi „reia" funcţia după o zi de muncă şi viaţă, în calitate de brigadier aflat sub propria sa „aripă ocrotitoare".

— V-aş ruga să ne vorbiţi despre condiţiile de trai create mecanizatorilor din staţiunea d-voastră !

In faţa faptelor cunoscute, acum răspunsul său n-ar putea fi decît o înşiruire de... justificări. Din păcate substituirea a fost numai închipuită. Reală de a fi fost, directorul Radu Iacob, ca şi ceilalţi membri ai conducerii staţiunii nu şi-ar mai fi permis să continue a căuta „motivări obiective".

Pe drept cuvînt îşi pun întrebarea mecanizatorii acestei staţiuni : Cum se face, de pildă, că în alte staţiuni se serveşte dimineaţa lapte şi miere de albine. La această întrebare există un singur răspuns clar, care ar putea servi la nevoie şi tovarăşilor din conducerea S.M.T.-ului Vameş. Acolo gospodăresc oameni cu spirit de răspundere, acolo grija faţă de om nu-i o vorbă goală. Gospodăriile colective deservite de S.M.T.-urile Chirnogeni şi Hagieni din regiunea Constanţa livrează acestora importante cantităţi de produse agricole şi animale la preţuri scăzute. Cu sprijinul lor în cantine şi la toate brigăzile staţiunilor se pregăteşte o mîncare consistentă.

Dacă la S.M.T.-Vameş şi-au făcut loc nepăsarea şi dezinteresul, organele Ministerului Agriculturii sînt chemate să pună ordine în pofida „constatărilor" destul de liniştitoare făcute de trimisul său în control, inginerul Sava Oprescu.

A. CONSTANTINESCU

Despre iluzoria şi adevărata fericire *)

Note de cititor

Cred că exponatul în faţa căruia oricare dintre vizitatorii **„Muzeului de Istorie a religiei şi ateismului"**, deschis în monumentalul „Kazanschii Sobor" din Leningrad, rămîne cel mai mult timp, este „Tribunalul inchizitorial".

Priveam în urmă cu cîteva săptămîni cu un adînc sentiment de groază acest colţ al muzeului care-ţi imprimă pe retină tabloul înfricoşător al unui tribunal inchizitorial, cînd fără să vreau am fost martorul unei discuţii dintre doi vizitatori. Erau doi tineri turişti veniţi în Leningrad de prin stepele Ucrainei. Deşi în cărţile de istorie ei citiseră despre faimosul Torquemada şi despre arderea pe rug a lui Giordano Bruno, ei nu-şi puteau da seama cum călugări ce judecau în numele lui Dumnezeu puteau să se poarte faţă de semenii lor cu atîta cruzime şi bestialitate.

Intr-adevăr, pentru noi contemporanii uriaşei epoci de renaştere şi luminare a popoarelor, cînd forţele întunecimii devin pe zi ce trece urme ale trecutului, ni se par totuşi de necrezut mărturiile istorice ce vorbesc de atmosfera de cumplită teroare fizică şi spirituală din vremurile în care reprezentanţii bisericii cîrmuiau destinele ţărilor, popoarelor, conducătorilor.

Chiar dacă de-a lungul veacurilor lupta maselor a determinat încetarea sălbaticei represiuni inchizitoriale, făurind vad larg forţelor ştiinţei, religia, credinţa iraţională în forţele supranaturale, în Dumnezeul ceresc, sălăşluieşte pînă în zilele noastre în minţile multora.

Chiar dacă milioane de oameni sorbind învăţăturile ştiinţei au pornit pe drumul eliberării lor spirituale totuşi încă sute de mii şi milioane de oameni cred şi în zilele noastre mai mult în forţele dumnezeeşti decît în cele omeneşti, milioane de oameni nu-şi dau încă seama pînă în ziua de astăzi de absurditatea credinţei lor în fericirea lumii viitoare.

Iată de ce în măreaţa noastră operă de culturalizare a maselor este atît de binevenită oricare lucrare a cărei menire este să aducă lumina ştiinţei, oricare lucrare care analizează adevăratele izvoare ale credinţei în Dumnezeu, oricare lucrare care să ne ajute în înarmarea maselor cu o concepţie ştiinţifică asupra vieţii şi fenomenelor înconjurătoare.

Apariţia în ultimul timp în cadrul Editurii de Stat pentru Literatură Politică a lucrării lui Charles Hainchelin **„Originea Religiei"** şi a lui G. A. Gurev, **„Despre credinţa în Dumnezeu"** a bucurat pături largi de cititori din ţara noastră dornici de a fi la curent cu ultimele lucrări ale ştiinţei istorice, sau de a găsi noi dovezi asupra inconsistenţei oricărei credinţe într-o forţă supranaturală.

Dacă lucrarea lui Charles Hainchelin prin amploarea şi profunzimea problemelor tratate, prin bogăţia materialului faptic, a diversităţii lor şi a priceperii cu care a fost selecţionat dăruieşte unei anumite pături de cititori noi cunoştinţe ştiinţifice asupra izvoarelor religiei, o analiză profundă asupra esenţei principalelor curente religioase, lucrarea lui G. A. Gurev **„Despre credinţa în Dumnezeu"** este o carte scrisă pentru cele mai largi mase de cititori, este o lucrare de popularizare, de explicare a inconsistenţei oricărei credinţe în Dumnezeu, a superiorităţii concepţiei ştiinţifice asupra lumii.

Dar înainte de a scoate la iveală cîteva din problemele prezentate în lucrare vrem să subliniem şi faptul că apariţia în librăriile noastre a cîtorva lucrări de propagandă ateistă nu contrazice libertatea şi drepturile constituţionale de care se bucură toate cultele religioase din ţara noastră. Libertatea credinţei, libertatea manifestării oricărui cult religios, drepturi ale tuturor cetăţenilor statului nostru democrat-popular, nu ne pot însă opri pe noi de pe drumul răspîndirii cunoştinţelor ştiinţifice, de pe drumul formării unor generaţii libere de orice prejudecăţi înarmate cu profunde cunoştinţe ştiinţifice.

Ce este religia ? Ce reprezintă ea ? Cui serveşte ? Acestea sînt cîteva întrebări la care G. A. Gurev caută să dea răspunsuri clare, pe înţelesul maselor largi de cititori, în lucrarea sa „DESPRE CREDINŢA ÎN DUMNEZEU", **„De vorbă cu credincioşi şi necredincioşi"**.

Cu 100 de ani în urmă, în **„Contribuţii la critica filozofiei dreptului a lui Hegel"** Karl Marx scria : **„Mizeria RELIGIOASĂ e în unul şi acelaşi timp EXPRESIA mizeriei reale şi PROTESTUL împotriva mizeriei reale. Religia e suspinul creaturii oprimate, sufletul unei lumi fără suflet, spiritul unei lumi de marasm lipsite de spirit. Ea este OPIUL poporului.**

ADEVĂRATA fericire a poporului cere suprimarea religiei ca fericire ILUZORIE a poporului".

Abordînd o largă argumentaţie, folosind lucrările marilor gînditori ai omenirii de la Epicur la Romain Rolland şi de la Xenofan la Maxim Gorki, — G. A. Gurev dovedeşte de-a lungul celor 100 de pagini ale lucrării sale tocmai acest rol nefast de „opiu" pe care l-a avut şi îl are religia de-a lungul veacurilor, tocmai acest rol de narcotizare a oamenilor în scopul de a le abate gîndurile de la răul pe care li-l pricinuiesc în această lume stăpînitorii, exploatatorii.

După prezentarea cîtorva din contradicţiile religiei creştine care dau de gîndit oricăruia care încearcă să pătrundă principiile religioase, G. A. Gurev insistă în trei din capitolele lucrării sale asupra a două probleme fundamentale : aceea a incompatibilităţii ştiinţei cu credinţa într-un creator şi guvernator ceresc şi în al doilea rînd asupra esenţei de clasă a religiei.

Aducînd o serie întreagă de argumente pe care ni le pun la dispoziţie ştiinţele moderne ale naturii, G. A. Gurev dovedeşte într-un mod deosebit de clar incompatibilitatea ştiinţei cu voinţa divină, incompatibilitatea ştiinţei cu credinţa într-un creator al universului, incompatibilitatea ştiinţei cu dogmele religioase. — **„Jos raţiunea ! — iată baza religiei"** scria Holbach, un eminent filozof ateu din secolul al XVIII-lea. Intr-adevăr, întreaga dezvoltare a ştiinţelor, a adevărurilor elementare despre natură şi fenomenele înconjurătoare a avut loc într-o luptă cruntă cu reprezentanţii puterii întunericului, cu propovăduitorii unei credinţe oarbe, a unei totale abdicări de la raţiune. Dar zadarnic, declara încă în secolul al XV-lea Papa Paul al II-lea : **„Religia trebuie să nimicească ştiinţa că ea este duşmanul religiei"**. Forţele ştiinţei au fost mult mai puternice. Nici tribunalele inchizitoriale nici anatemizările sinodurilor bisericii catolice n-au putut stăvili avîntul gîndirii omeneşti. An de an, mii de savanţi şi luptători au sfărîmat lanţurile dogmelor religioase, au chemat masele la făurirea unei vieţi fericite.

Apariţia religiei n-a fost ceva întîmplător. Slăbiciunea i-a făcut pe oamenii primitivi să atribuie forţelor naturii puteri şi însuşiri excepţionale, supranaturale. Ei personificau fenomenele naturii, le atribuiau trăsături omeneşti, dar de proporţii exagerate. Astfel a apărut, într-o anumită etapă a dezvoltării istorice — religia, ca o înţelegere greşită, denaturată a realităţii.

Aşa cum subliniază G. A. Gurev prin însăşi esenţa ei religia este reacţionară. Ea deplasează rezolvarea problemelor vieţii reale în domeniul fanteziei, al imaginaţiei. De-a lungul întregii sale istorii, religia caută să transforme pe oamenii muncii în slugi plecate ale exploatatorilor. **„Pe cel ce munceşte şi îndură lipsuri toată viaţa, — scria V. I. Lenin — religia îl învaţă să fie smerit şi răbdător în viaţa pămîntească, consolîndu-l cu speranţa în răsplata cerească. Iar pe cei ce trăiesc din munca altora, religia îi învaţă să facă binefaceri în viaţa pămîntească, oferindu-le astfel o foarte ieftină justificare pentru întreaga lor existenţă de exploatatori şi vînzîndu-le la un preţ convenabil bilete pentru fericirea cerească".**

Religia este propice numai orînduirii în care omul este strivit de forţele naturii sau de asuprirea de clasă.

Ea este un fenomen trecător ca şi orînduirea care a generat-o. In orînduirea în care vor dispare clasele sociale, în care forţa luminii va lua locul întunericului, în care toţi oamenii vor avea posibilitatea să soarbă slovele ştiinţei, religia nu-şi va mai avea loc.

In opera de popularizare a ştiinţei, lucrarea lui G. A. Gurev îşi are meritul ei. Prin forţa argumentelor pe care le prezintă, prin stilul accesibil celor mai largi pături de cititori, cartea „Despre credinţa în Dumnezeu" reprezintă o contribuţie de preţ în măreaţa noastră operă de culturalizare a maselor largi populare.

I. SAVA

*) „Despre credinţa în Dumnezeu" (De vorbă cu credincioşi şi necredincioşi) de G. A. GUREV — Editura de Stat pentru Literatură Politică 1956.

Adunări festive consacrate „Zilei minerului"

In localităţile miniere din întreaga ţară au avut loc sîmbătă şi duminică adunări festive consacrate sărbătoririi „Zilei minerului".

Petroşani. Oamenii muncii din Valea Jiului au sărbătorit duminică într-o atmosferă de bucurie şi entuziasm „Ziua minerului". Incă de dimineaţă grupuri de mineri, ingineri şi tehnicieni din localităţile Văii Jiului se îndreptau cu familiile lor spre sălile unde urma să se ţină adunările festive. Pe pieptul multora dintre ei străluceau Ordine şi Medalii ale R.P.R., insigne de „miner fruntaş".

La Lupeni. La Palatul Culturii, s-au adunat sute de mineri pentru a sărbători ziua lor.

La adunare au luat parte tov. Bujor Almăşan, locţiitor al ministrului Minelor şi reprezentanţi ai Direcţiei generale a cărbunelui din Valea Jiului.

In cadrul festivităţii tov. Gheorghe Caramela, vicepreşedinte al C.C. a Sindicatului muncitorilor mineri, a înmînat minerilor din Lupeni, Steagul de colectiv fruntaş în întrecerea desfăşurată în cinstea „Zilei minerului". Au fost decoraţi apoi 75 de mineri, ingineri şi tehnicieni de la mina Lupeni, care au obţinut succese deosebite în muncă.

In aceeaşi zi au avut loc adunări festive în toate localităţile miniere din Valea Jiului. Cu prilejul „Zilei minerului" un număr de 46 de mineri, ingineri, tehnicieni şi funcţionari din bazinul carbonifer Valea Jiului au fost distinşi cu Ordinul Muncii, iar alţi 232 cu Medalia Muncii.

După adunările festive, în toate localităţile Văii Jiului au avut loc serbări cîmpeneşti care au ţinut pînă seara tîrziu.

Bacău. La Comăneşti, centrul bazinului carbonifer din Moldova, la mitingul organizat cu prilejul „Zilei minerului" au venit duminică sute de mineri de la minele Galion, Rafira, Asău, petrolişti din schelele regiunii precum şi muncitori din exploatările forestiere, de la termocentrala Comăneşti.

Au participat de asemenea reprezentanţi ai Ministerului Minelor, ai Comitetului regional Bacău al P.M.R., ai organizaţiilor obşteşti din localitate.

Despre „Ziua minerului" a vorbit tov. Mihai Andreieş, prim secretar al Comitetului raional Moineşti al P.M.R.

După adunarea festivă, echipe artistice de amatori au prezentat pe scena Teatrului de vară din parcul oraşului, un program de cîntece şi dansuri.

Deva. La minele de fier Ghelar, adunarea festivă închinată „Zilei minerului" a avut loc sîmbătă seara în sala Clubului „Nicolae Bălcescu" din localitate. Cu acest prilej, tov. Aurel Beleanu, din partea C.C. al Sindicatului muncitorilor mineri a vorbit despre importanţa „Zilei minerului".

In cadrul adunării festive s-au înmînat Ordine şi Medalii ale R.P.R. unui număr de 15 mineri.

Adunări festive consacrate „Zilei minerului" au avut loc şi în celelalte centre miniere din ţară.

(Agerpres)

Contribuţia tinerilor ieşeni

In orele libere numeroşi tineri ieşeni lucrează pe şantierul regional al tineretului de construcţie a conductei de aducţiune Prut-Iaşi.

Numai într-o singură duminică, 250 de tineri din întreprinderile şi instituţiile oraşului au săpat pe şantier, pe o lungime de 450 m., cca. 290 m.c. de pămînt. Pînă acum, în 5 duminici consecutive, sute de tineri şi tinere de la Atelierele C. F. R. „Ilie Pintilie", Direcţia regională C.F.R., fabricile „Ţesătura", „Victoria", „Textila Roşie" „Moldova Tricotaje". Atelierele de reparaţii auto şi din şcolile profesionale metalurgice şi de construcţii au muncit voluntar pe şantier la săpatul pămîntului, la lopătarea balastului şi la încărcarea camioanelor aproape 7000 ore de muncă voluntară. Astfel, prin contribuţia voluntară a tineretului ieşan şantierul a realizat pînă acum o economie de circa 25.000 lei.

ACTUALITATEA pe scurt

Sosirea noului ambasador al R. P. Ungare

Luni 13 august, a sosit în Capitală noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P. Ungare în R.P.R., Ferenc Keleti.

La sosire, în Gara de Nord, ambasadorul R.P. Ungare a fost salutat de șeful protocolului Ministerului Afacerilor Externe, C. Frantescu, de membrii Ambasadei R.P. Ungare, în frunte cu însărcinatul cu afaceri ad-interim Imre Juhasz, precum și șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Un scriitor irlandez în R. P. R.

Duminică a sosit în Capitală la invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. scriitorul irlandez Peadir O'Donnel, membru al Consiliului Mondial al Păcii, împreună cu soția. In Gara de Nord oaspeții irlandezi au fost salutați de reprezentanți ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Artiștii din Orașul Stalin la București

Teatrul de Stat din Orașul Stalin care întreprinde un turneu în țară, va da două spectacole în Capitală cu piesa „Nota zero la purtare" de Virgil Stoenescu și Octavian Sava.

Rolul profesorului Matei Butnaru va fi interpretat de Mișu Fotino, artist emerit al R.P.R.

Spectacolele vor avea loc joi și vineri, ora 20,30, la Teatrul Național „I. L. Caragiale", sala Studio.

O fată-i supărată...

In parcul orașului Constanța am fost deunăzi martorul unei scene care nu mi s-a părut deloc potrivită cu decorul splendidului parc. Doi tineri așezați fiecare la un capăt al băncii. Nu se cunosc? Ba da.

Atunci? Apropiindu-se ușor băiatul încerca să-i spună ceva dar fata nici nu vroia să audă.

— Ție îți convine. Nu numele tău e afișat cu litere de-o schioapă. Nu la tine se uită chiorîș oamenii, ci la mine...

N-am apucat să fac cîțiva pași și m-am dumirit pe deplin de ce fata era supărată. Un panou uriaș atrăgea atenția trecătorilor. Pe el înfățișa o pereche de tineri dansînd indecent. In colțul din dreapta o scurtă explicație: aceștia sînt tinerii Ileana Panțu (cartierul Tăbăcari) și Nucu T. Nucu (Trustul de Panificație).

Trecătorii se opreau, priveau și plecau peste cîteva minute rîzînd. Ceva mai încolo alt panou te atrăgea privirea. De data aceasta te întîmpina „Smecherul de pe bulevard".

Cu nelipsita-i creastă de cocoș, cu respectabilul „doc", ținînd în gură o lulea, nefericitul om se întreabă disperat: „de ce fug ciorile de mine?" In colțul din dreapta alte cîteva nume: Gh. Andrei (Alimentara), G. Sorin (Petrol), P. Voicu (Port).

Trecătorii se opreau, priveau și plecau peste cîteva minute rîzînd. Tîlcul caricaturilor de pe panou le era limpede tuturora.

Dar ce-i cu fata supărată? Nimic grav: o lecție care-i va prinde bine.

V. R.

În apele „mării" de la Hălchiu

Este o căldură înăbușitoare. După o zi petrecută la strînsul recoltei, e binevenită o baie rece. Muncitorii G.A.S. din Hălchiu, raionul Stalin își pot petrece pauza de prînz și timpul liber într-un loc tot atît de plăcut ca și în strandurile Bucureștiului sau în apa mării. Prin grija gospodăriei a fost amenajat în anii trecuți un strand cu cabine, trambulină și terasă pentru plaje.

Aflîndu-te între ei (în aceiași ținută), încercînd o discuție despre mare, ești sortit să primești un răspuns răspicat:

— Dar ce crezi că noi nu avem marea noastră? Nu mai că e... „ceva" mai mică.

Hălchienii au crescut înotători de frunte ai asociației „Recolta". In „marea" lor se antrenează Tonca Marta și Derner Anelize, deținătoarele locului II al întrecerilor pe țară, organizate de asociație. Și tot aici, la Hălchiu, s-au întîlnit cei mai buni înotători din raion întrecîndu-se în cadrul Spartachiadei de vară a tineretului. Pentru sportivii fruntași ai gospodăriei a fost organizată de curînd pe malul „mării" o reuniune tovărășească tot atît de încîntătoare ca și cele de pe litoralul Mării Negre.

A. C.

[illegible]

PEKIN. — La 11 august s-au încheiat lucrările la Nagasaki ale celei de a 2-a conferințe internaționale pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen.

SOFIA. — Comitetul Central al Partidului Comunist bulgar și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria anunță cu profundă durere că la 11 august 1956, ora 19,40 minute, a încetat din viață după o grea și lungă suferință dr. Mincio Neicev, membru al C.C. al Partidului Comunist Bulgar și ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Bulgaria.

La 13 august au avut loc la Sofia funeraliile lui Mincio Neicev.

NICOSIA. — Greva generală din Cipru, declarată în semn de protest împotriva execuțiilor a trei ciprioți de către autoritățile britanice, a luat sfîrșit după patru zile.

PEKIN. — La 11 august a plecat din Kunmin la Djakarta ca oaspete al președintelui Indoneziei, Sukarno, și a guvernului indonezian Sun Țin-lin, vicepreședinte al comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China.

SOFIA. — La 12 august președintele Adunării Populare a publicat un decret prin care se convoacă pentru data de 18 august a.c. cea de a 7-a sesiune extraordinară a Adunării Populare a Bulgariei.

BEIRUT. — Potrivit unor informații din Beirut, buletinul de stat din Liban a publicat un decret special al guvernului cu privire la stabilirea impozitului pe venit pentru toate societățile pe acțiuni străine din Liban.

Sărbătorirea Zilei Constructorului în U.R.S.S.

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 august Țara Sovietică a sărbătorit pentru prima oară Ziua Constructorului.

Constructorii din Uniunea Sovietică se mîndresc pe drept cuvînt de realizările lor în muncă. In perioada cincinalelor — începînd din 1929 și pînă în 1955 — în U.R.S.S. au fost construite și refăcute peste 29.000 de mari întreprinderi industriale, peste 5.000 de sovhozuri și 9.000 de S.M.T.-uri.

Comemorarea solemnă a 500 de ani de la moartea lui Ion Huniadi

BUDAPESTA 13 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Opinia publică din Ungaria comemorează pe larg împlinirea a 500 de ani de la moartea eminentului conducător de oști și om politic Ion Huniadi. In seara zilei de 11 august, la Teatrul de stat de operă și balet din Budapesta a avut loc o ședință solemnă consacrată acestei date memorabile la care au participat reprezentanți ai vieții publice și ai oamenilor muncii din capitala Ungariei.

Deschizînd ședința solemnă generalul-colonel Istvan Bata, ministrul Apărării, a relevat meritele remarcabile ale lui Ion Huniadi.

Raportul consacrat activității de stat și militare a lui Ion Huniadi a fost prezentat de prof. Lajos Elekes, laureat al premiului Kossuth.

„După crearea unui guvern de coaliție, Laosul va înfăptui o politică externă neutră"

VENTIANE 13 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum transmite agenția China Nouă referindu-se la presa din Ventiane, primul ministru al Laosului, Suvanna Fuma, luînd cuvîntul la 10 august la recepția după încheierea tratativelor dintre guvernul regal al Laosului și trupele din Patet-Lao, a declarat că *după crearea unui guvern de coaliție cu participarea reprezentanților Patet-Lao, Laosul va înfăptui o politică externă neutră.* Poporul laoțian, a adăugat el, năzuiește să întrețină relații prietenești cu vecinii săi. Laosul își va baza politica sa externă pe o strictă neutralitate. Laosul, a continuat Suvanna Fuma, *nu va adera la nici unul din blocurile care amenință securitatea sa.*

In legătură cu catastrofa minieră din Belgia

BRUXELLES 13 (Agerpres). — Agențiile de presă continuă să transmită știri în legătură cu catastrofa minieră care a avut loc la 8 august în minele din Charleroi, unde au fost îngropați la o adîncime de peste 800 de metri 260 de mineri. Echipele însărcinate cu efectuarea operațiunilor de salvare au descoperit la 13 august, în orizontul situat la o adîncime de 835 de metri, cadavrele a circa 80 de mineri.

In același timp continuă operațiunile de salvare a minerilor care se află îngropați la o adîncime de peste 900 de metri și care se găsesc izolați prin incendiul declarat în mină.

Ședința Comitetului Internațional de pregătire a celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: „Trud" publică convorbirea corespondentului său cu S. K. Romanovski, președintele Comitetului organizațiilor de tineret din U.R.S.S. despre pregătirea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie.

In prezent, a spus Romanovski, la Moscova continuă să vină reprezentanții organizațiilor de tineret din străinătate. Intre 14 și 16 august la Moscova va avea loc ședința Comitetului Internațional de pregătire a celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie. La lucrările comitetului vor lua parte 150 de conducători ai organizațiilor de tineret, delegați reprezentînd diferite organizații politice și religioase din peste 50 de țări.

Cel de al VI-lea Festival Mondial, care va avea loc la Moscova între 28 iulie și 11 august, a declarat Romanovski, va constitui un eveniment important în viața tinerei generații din toate țările, o puternică demonstrație a tineretului pentru pace și prietenie între popoare.

La Festivalul de la Moscova vor lua parte un număr mult mai mare de organizații de tineret decît la Festivalurile anterioare. La pregătirea și organizarea Festivalului au fost invitate toate organizațiile internaționale de tineret printre care Federația Mondială a Tineretului Democrat, Asociația Mondială a Tineretului, Federația Internațională a tinerilor socialiști etc. La Moscova vor sosi aproximativ 30.000 oaspeți din străinătate.

Festivalul Mondial al Tineretului, a declarat în continuare Romanovski, va fi precedat de Festivalul Unional. Un astfel de festival se organizează pentru prima oară în țara noastră. Festivalul Unional al tineretului sovietic se va desfășura din septembrie 1956 și pînă în mai 1957.

Seminarul internațional al studenților economiști și-a încheiat lucrările

SOFIA 12 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La Sofia s-a încheiat lucrările seminarul internațional al studenților-economiști. La lucrările seminarului au participat 79 de delegați din 25 de țări.

In comunicatul adoptat în ședința de închidere a seminarului se subliniază că participanții la seminar au avut posibilitatea să facă un schimb liber și sincer de păreri asupra diferitelor probleme incluse pe ordinea de zi. Comunicatul exprimă speranța că organizațiile studențești — internaționale, naționale și locale — precum și facultățile economice de la diferite universități vor organiza în colaborare seminarii internaționale asemănătoare ale studenților-economiști. Este de dorit, spune comunicatul, un schimb mai larg de studenți, profesori și de literatură economică între diferite țări ale lumii.

Egiptul nu va participa la Conferința de la Londra

Declarația guvernului egiptean în legătură cu naționalizarea Companiei Canalului de Suez

CAIRO 13 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, în cadrul conferinței de presă care a avut loc la 12 august la Cairo, președintele Egiptului, Gamal Abdel Nasser, a dat citire următoarei declarații a guvernului egiptean:

La 26 iulie guvernul egiptean a anunțat naționalizarea Companiei Canalului de Suez. In legătură cu aceasta a fost adoptată legea prevăzînd plata compensațiilor acționarilor potrivit cursului acțiunilor la bursa din Paris din ziua care a precedat intrarea în vigoare a acestei legi.

Administrația Canalului a fost predată unui organ independent cu un buget de sine stătător. Acest organ a fost investit cu depline puteri și nu a fost îngrădit de dispozițiile și regulamentele guvernamentale.

La 3 august Ministerul Afacerilor Externe a primit din partea ambasadei engleze din Cairo o notă a guvernului Angliei la care a fost anexat textul declarației guvernelor Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit și Franței în legătură cu naționalizarea de către Egipt a Companiei Canalului de Suez. Ca adaos la această declarație guvernul egiptean a primit de asemenea invitația de a lua parte la conferința care urmează să fie convocată la Londra la 16 august 1956. Guvernul egiptean nu poate fi de acord cu afirmațiile cuprinse în comunicatul celor trei puteri și care se referă la Compania Canalului de Suez. Acest comunicat încearcă în fel și chip să atribuie Companiei Canalului de Suez un caracter diferit de caracterul ei real în scopul de a crea un pretext pentru amestecul în probleme ținînd de suveranitatea Egiptului.

1. — Paragraful II din comunicatul celor trei puteri declară că „Compania internațională a Canalului de Suez a avut întotdeauna un caracter internațional". Guvernul egiptean declară cu regret că această afirmație este cu totul neîntemeiată. Compania Canalului de Suez a fost o companie egipteană care a primit concesiunea din partea guvernului egiptean pe termen de 99 de ani. Articolul 16 al acordului de concesiune încheiat între guvernul egiptean și companie în anul 1866 prevede că „Compania Canalului de Suez este o companie egipteană subordonată legilor și obiceiurilor egiptene".

Guvernul englez însuși a recunoscut aceasta și a apărat acest punct de vedere în fața tribunalelor mixte din Egipt. Memorandumul prezentat de agentul guvernului englez Curții de apel mixte din Alexandria în 1939 cuprindea următoarea afirmație: „Compania Canalului de Suez este persoană juridică în conformitate cu legile egiptene. Naționalitatea și caracterul ei sînt exclusiv egiptene. De aceea ea este subordonată legilor egiptene. Ce-i drept Companiei i s-a atribuit numele de „Companie internațională a Canalului maritim de Suez". Dar această denumire nu are nici o însemnătate juridică și nu se poate trage nici o concluzie juridică doar pe baza denumirii companiei. Nu încape îndoială că această denumire nu poate priva compania de naționalitatea sa egipteană. Compania este egipteană potrivit principiilor unanim recunoscute ale dreptului și în special potrivit principiilor dreptului internațional privat și prevederilor statutului acestei companii. Ea este egipteană pentru că ei i s-a acordat concesiunea a cărei obiect sînt activele de stat ale Egiptului și pentru că centrul ei juridic principal își are sediul în Egipt.

Ar fi o anomalie juridică ca în același timp compania să fie considerată egipteană și neegipteană, adică internațională. Această definire este în contradicție cu principiile generale ale dreptului".

2. — In primul paragraf al comunicatului celor trei puteri se spune de asemenea că „în 1888 marile puteri, care pe vremea aceea au fost interesate în primul rînd în caracterul internațional al Canalului, în folosirea liberă, deschisă și sigură a acestuia, fără discriminări, au încheiat un tratat și o convenție la Constantinopol. Se prevedea ca, în interesul întregii lumi, caracterul internațional al Canalului să fie menținut pentru totdeauna, independent de expirarea termenului de concesiune a Societății Mondiale a Canalului de Suez".

Guvernul egiptean constată cu regret că comunicatul celor trei puteri denaturează faptele, încercînd din nou să atribuie Canalului de Suez un caracter internațional. Convenția din 1888 se referă la garantarea libertății de folosire a Canalului. In preambulul ei se spune că scopul convenției este crearea unui sistem menit să garanteze tuturor statelor folosirea liberă a canalului.

In articolul I se spune: „Canalul va fi deschis permanent atît în timp de pace, cît și în timp de război, tuturor vaselor — comerciale sau militare — fără nici o discriminare". Articolul 13 al convenției din 1888 constată că cu excepția obligațiilor prevăzute în mod direct de această convenție, ea nu aduce nici o știrbire drepturilor suverane ale guvernului egiptean. Articolul 14 al convenției din 1888 arată clar că nu există nici o legătură reală între convenția din 1888 și Compania Canalului de Suez. Astfel, în acest articol se spune că „obligațiile care decurg din prezenta convenție nu sînt îngrădite de termenul de concesiune acordat Companiei Canalului de Suez".

Este îndeobște cunoscut că termenul de concesiune urma să expire peste 12 ani și că guvernul egiptean este succesorul companiei în administrarea și conducerea funcționării canalului.

3. — Mai departe, guvernul egiptean regretă că expunînd unele fapte comunicatul celor trei puteri ignorează intenționat faptele care vin în sprijinul drepturilor Egiptului. Aceasta constituie o dovadă a intenției de a se amesteca în treburile interne ale Egiptului.

In paragraful I al comunicatului se spune că în acordul încheiat cu Regatul Unit în 1954. Egiptul a recunoscut în articolul 8 că Canalul de Suez este o „cale de apă care are o însemnătate internațională, economică, comercială și strategică". Comunicatul omite prima parte a articolului 8 în care se spune direct că Canalul este o parte inalienabilă a Egiptului.

In paragraful 2 al comunicatului cele trei guverne recunosc dreptul Egiptului de a-și exercita toate prerogativele unei țări pe deplin suverane și independente, de a naționaliza activurile sale. Totuși, ele pun sub semnul întrebării dreptul Egiptului de a naționaliza compania egipteană a Canalului de Suez, afirmînd că „aceasta reprezintă o acaparare arbitrară și unilaterală de către o țară a unui organ internațional, care are obligația de a menține Canalul de Suez în stare bună și de a-l administra în așa fel încît toate țările care au semnat convenția din 1888 să poată utiliza în mod efectiv această cale de apă internațională de care depind economia, comerțul și securitatea unei mari părți a lumii".

Este cît se poate de clar că cele trei guverne recurg cu încăpățînare la afirmația lipsită de temei că compania Canalului de Suez ar fi o instituție internațională și că de aceea guvernul egiptean nu poate schimba situația ei. Aceasta înseamnă a ignora toate convențiile care constată că compania Canalului de Suez este o companie egipteană, administrată în conformitate cu legile Egiptului. Aceasta înseamnă de asemenea a ignora faptul că guvernul egiptean își va asuma sarcina de a administra funcționarea canalului după ce va fi expirat termenul de concesiune a companiei, precum și faptul că Canalul de Suez este o parte inalienabilă a Egiptului.

Convenția din 1888 nu este încălcată indiferent de faptul dacă canalul este administrat de companie sau de guvernul egiptean. Comunicatul denaturează faptele pentru a justifica amestecul în treburile interne ale Egiptului. Nu există nici un temei juridic pentru a prezenta o companie egipteană, subordonată legilor egiptene, ca o instituție internațională căreia i s-a încredințat sarcina să garanteze navigația pe canal. De aceea, hotărîrea de a naționaliza compania Canalului de Suez este o hotărîre adoptată de guvernul egiptean în cadrul exercitării drepturilor suverane ale Egiptului. Orice încercare de a atribui companiei canalului de Suez un caracter internațional nu constituie decît o justificare pentru amestec în treburile interne ale Egiptului.

4. — In paragraful 3 al comunicatului se afirmă că „acțiunile guvernului egiptean, ținînd seama de toate împrejurările care au însoțit această acțiune, amenință libertatea și securitatea canalului, garantate prin convenția din 1888". Aceasta este o afirmație cu totul neîntemeiată întrucît nu există nici o legătură între compania Canalului de Suez și convenția din 1888 în ceea ce privește libertatea navigației pe canal. Articolul al 14-lea al convenției din 1888 stipulează limpede aceasta: „Obligațiile care decurg din convenția respectivă nu sînt limitate de termenul de concesiune acordat companiei Canalului de Suez". Orice încercare de a stabili o legătură între compania Canalului de Suez și libertatea navigației pe canal nu poate stîrni decît suspiciuni. Compania Canalului de Suez nu a purtat niciodată răspunderea pentru libertatea navigației prin canal. Libertatea navigației prin Canalul de Suez este stabilită de convenția din 1888 și tocmai guvernul egiptean este acela care veghează asupra acestei libertăți în calitate de țară pe teritoriul căreia este situat canalul care reprezintă o parte integrantă a teritoriului său.

Este îndeobște cunoscut faptul că Egiptul nu a încălcat niciodată obligațiile sale internaționale. Este cu totul de neconceput ca compania indiferent de caracterul ei, să se poată considera răspunzătoare de libertatea navigației prin Canalul de Suez și de securitatea sa. Această identificare a campaniei Canalului de Suez cu libertatea circulației, este încă o dovadă a încercării premeditate de a găsi pretexte pentru un amestec în treburile interne și suveranitatea Egiptului.

5. — In paragraful 4 al comunicatului, cele trei guverne declară: „Ele consideră că trebuie luate măsuri pentru întreprinderea unor acțiuni eficace pe bază internațională pentru a asigura continuitatea exploatării canalului așa cum este ea garantată prin Convenția din 29 octombrie 1888, în conformitate cu interesele legitime ale Egiptului". Acest paragraf indică clar cauzele care determină încercările celor trei guverne de a imprima Companiei Canalului de Suez un caracter internațional, ignorînd prevederile tuturor convențiilor și legilor. Comunicatul caută să nege drepturile recunoscute ale Egiptului, să nege de asemenea suveranitatea sa în ce privește Canalul care constituie o parte integrantă a teritoriului său.

Insăși convenția din 1888 constată că ea rămîne în vigoare cît timp durează concesiunea și după expirarea ei și transmiterea conducerii Canalului guvernului egiptean. Guvernul egiptean consideră propunerea de a se crea un organ internațional doar un eufemism pentru ceea ce trebuie să se numească colonialism colectiv. Această propunere, bazată pe declarații care induc în eroare și care urmăresc să atribuie un caracter internațional companiei egiptene, arată clar că cele trei guverne vor să lipsească Egiptul de unul din drepturile sale inalienabile și suverane.

6. — Propunerea prezentată guvernului egiptean în numele celor trei puteri cu privire la crearea unui organ internațional pentru Canalul de Suez urmărește să transmită acestui proiectat organ funcția de conducere a Canalului, de asigurare a libertății navigației pe canal și măsurile în legătură cu achitarea unei compensații juste Companiei Canalului de Suez. O asemenea propunere arată că țelul conferinței este amestecul fățiș în treburile interne ale Egiptului; nici o conferință însă nu are acest drept.

7.—Comunicatul celor trei puteri a fost însoțit de un complot premeditat, al cărui scop este de a supune poporul egiptean la foamete și de a-l amenința. Incălcînd acordurile internaționale și Carta O.N.U. cele trei guverne au blocat activele egiptene care se găsesc în băncile lor. Aceste măsuri se întreprind cu scopul de a folosi presiunea economică împotriva poporului egiptean, împotriva țării care a construit Canalul, care a pierdut cu acest prilej 120.000 din fiii săi și care a plătit de fapt toate cheltuielile necesare construirii acestui Canal.

Atît Anglia, cît și Franța au anunțat mobilizarea rezerviștilor și se anunță oficial deplasări de trupe și de forțe maritime militare.

Guvernul egiptean condamnă aceste măsuri în modul cel mai categoric. Aceste măsuri se folosesc drept amenințări împotriva poporului egiptean, pentru a-l constrînge să cedeze o parte din teritoriul și suveranitatea Egiptului unui organ internațional, care în realitate reprezintă colonialismul colectiv. Luînd aceste măsuri, guvernele englez și francez pun în primejdie pacea și securitatea internațională, și, prin urmare, urmează un curs care nu corespunde Cartei Organizației Națiunilor Unite pe care ele însele s-au obligat s-o respecte. Aceste măsuri concepute ca o amenințare la adresa tuturor țărilor mici, sînt condamnate nu numai în Egipt, ci și în toate țările libere și de către toate popoarele care s-au eliberat de sub administrația colonialistă și care vor să păstreze independența și suveranitatea cucerite cu greu.

8. — După ce a anunțat naționalizarea Companiei Canalului de Suez, guvernul egiptean și-a reafirmat hotărîrea de a garanta libertatea navigației prin Canal. Naționalizarea Canalului de Suez nu a avut nici o repercusiune asupra libertății navigației prin Canal, fapt ilustrat de numărul de nave (care a ajuns la 766) care au trecut prin canal în ultimele 2 săptămîni.

9. — In ceea ce privește invitația de a participa la conferință, guvernul egiptean a constatat spre marea sa uimire, că guvernul englez l-a invitat la conferință — a cărei sarcină este de a examina problemele în legătură cu Canalul de Suez, care este o parte inalienabilă a Egiptului — fără să se consulte de loc cu Egiptul, țară pe care această chestiune o privește direct. Guvernul Regatului Unit a limitat componența participanților la conferință la numai 24 de state, în ciuda faptului că numărul statelor care s-au folosit de canal în 1955 este de cel puțin 45.

10. — Ținînd seama de toate acestea, guvernul egiptean nu poate considera conferința propusă, cu toate circumstanțele care o însoțesc, ca fiind o conferință internațională, competentă de a lua hotărîri. In afară de aceasta, conferința proiectată nu are nici un drept de a discuta vreo problemă care intră în jurisdicția Egiptului, sau care se referă la suveranitatea sa asupra oricărei părți a teritoriului său. De aceea, Egiptul nu poate accepta invitația de a participa la această conferință.

11. — Fiind însă ferm hotărît să nu precupețească nici un efort pentru menținerea păcii internaționale și fiind credincios Cartei Organizației Națiunilor Unite și hotărîrilor conferinței de la Bandung, care preconizează reglementarea pașnică a problemelor internaționale, guvernul egiptean este gata ca, împreună cu guvernele celorlalte țări semnatare ale convenției de la Constantinopol din 1888, să convoace o conferință la care să fie invitate celelalte guverne, ale căror nave trec prin Canalul de Suez, pentru revizuirea convenției de la Constantinopol și examinarea problemei încheierii între toate aceste guverne a unui acord care să confirme și să garanteze libertatea navigației pe Canalul de Suez. Acest acord să fie înregistrat la secretariatul Organizației Națiunilor Unite și să fie difuzat de acesta. Astfel ar fi lăsată o poartă deschisă pentru aderarea la acest acord a altor guverne, oricînd ar fi nevoie de aceasta.

★

La conferința de presă din 12 august la care au participat peste 300 de ziariști egipteni și străini, după ce a dat citire declarației guvernului egiptean, președintele Nasser a răspuns la întrebările ziariștilor.

NASSER: „Cauza noastră este dreaptă și victoria va fi a noastră"

CAIRO 13 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 12 august președintele Egiptului, Gamal Abdel Nasser, a rostit o cuvîntare la postul de radio Cairo în care s-a adresat poporului egiptean și popoarelor țărilor arabe.

La 12 august, a spus Nasser, Egiptul a trimis guvernului englez răspunsul său cu privire la conferința de la Londra în problema Canalului de Suez. Noi am naționalizat compania Canalului de Suez și nu Canalul de Suez, întrucît Canalul de Suez este o parte inalienabilă a Egiptului.

Imediat ce am făcut cunoscută hotărîrea noastră, în presa țărilor imperialiste au apărut știri sub titlul: „Egiptul a acaparat Canalul". Egiptul n-a acaparat nimic, ci și-a exercitat doar un drept legitim. Pentru ce acest fel de a reacționa? Pentru că Societatea Canalului de Suez a simbolizat imperialismul, a simbolizat influența străină.

Noi am naționalizat compania. Noi luptăm împotriva imperialismului și influenței străine. Egiptul este un stat suveran și își apără independența și suveranitatea.

La Londra a avut loc conferința celor trei state occidentale în cadrul căreia au fost examinate probleme de natură să prejudicieze suveranitatea Egiptului.

Etapa următoare a constituit-o amenințarea cu război. Declarația celor trei state a arătat întregii lumi că imperialismul poate lua diferite forme și denumiri, dar întotdeauna el rămîne imperialism. Prin răspunsul său, Egiptul a demascat metodele imperialismului. Cele trei state occidentale atentează la drepturile Egiptului și la suveranitatea sa.

Controlul internațional asupra Canalului de Suez este o nouă formă a imperialismului, un imperialism colectiv. Am scăpat de pactele de apărare mutuală, dar în prezent sîntem amenințați de o nouă formă de imperialism sub masca controlului internațional. Vom lupta împotriva oricăror comploturi. Nu vom capitula și nu vom renunța la drepturile noastre. Sîntem sprijiniți de opinia publică mondială cu adevărat liberă. Alături de noi sînt popoarele arabe, de partea noastră sînt statele Asiei și Africii. Pășim cu încredere pe drumul nostru, cauza noastră este dreaptă și victoria va fi a noastră.

Rezoluția Consiliului Ligii țărilor arabe în problema Canalului de Suez

CAIRO 13 (Agerpres). — TASS transmite: La Cairo a avut loc o ședință a Consiliului Ligii țărilor arabe în cadrul căreia a fost adoptată următoarea rezoluție:

Consiliul afirmă din nou că sprijină întrutotul guvernul egiptean care a declarat că este ferm hotărît de a nu precupeți eforturile în vederea menținerii păcii generale și care și-a afirmat atașamentul față de principiile Cartei O.N.U. și rezoluțiile conferinței de la Bandung prevăzînd rezolvarea pașnică a problemelor internaționale. Consiliul sprijină declarația guvernului egiptean cu privire la hotărîrea sa de a convoca, împreună cu celelalte state semnatare ale convenției din 1888, o conferință la care să participe aceste state, precum și celelalte state ale căror vase se folosesc de Canalul de Suez, cu scopul de a revizui convenția și de a examina problema încheierii unui acord între toate statele interesate, acord care să confirme și să garanteze din nou libertatea navigației pe Canalul de Suez.

Consiliul consideră că propunerea Egiptului este în deplină concordanță cu normele dreptului internațional. Propunerea Egiptului conține de asemenea asigurări pentru toate țările lumii că libertatea de navigație pe Canalul de Suez va fi asigurată.

Statele arabe își exprimă solidaritatea cu Egiptul care este preocupat de problema menținerii suveranității sale și de asigurarea drepturilor sale naționale. Statele arabe vor considera orice atentat la suveranitatea vreunei țări arabe, ca un atentat la suveranitatea tuturor statelor arabe.

La aniversarea eliberării Coreei

A 11-a aniversare a eliberării Coreei de către Armata Sovietică pe care poporul coreean o sărbătorește în fiecare an la 15 august, prilejuiește trecerea în revistă a frămîntatei istorii recente a „Țării diminețiior liniștite". Perioadele distincte ale acestei istorii marcată de împărțirea Coreei în două state cu orînduiri sociale diferite cuprind anii dinaintea războiului coreean și cei de după încheierea armistițiului cînd întreaga opinie publică trăind experiența periculoasă a lipsei de unitate a Coreei își intensifică eforturile pentru reglementarea pașnică a problemei coreene.

Despre dezvoltarea celor două părți ale Coreei — atît înainte cît și după război — vorbesc datele care indică înflorirea economică a R.P.D. Coreene și decăderea Coreei de sud, unde regimul lisînmanist și-a pus amprenta războinică și asupra economiei țării. De la încetarea operațiunilor militare, deci într-un timp destul de scurt în R.P.D. Coreeană au fost construite din nou, refăcute sau lărgite peste 290 de întreprinderi industriale. Au fost construite zeci de clădiri culturale și obștești. Crește tot mai mult bunăstarea poporului. O știre ne anunță că guvernul R.P.D. Coreene a hotărît cu începere de azi o nouă reducere de prețuri la o serie de mărfuri alimentare și industriale iar din noiembrie anul acesta, vor fi mărite salariile oamenilor muncii. In Coreea de sud, militarizarea economiei precum și binefacerile „ajutorului" american au distrus economia națională iar populația trăiește în mizerie fără nici un drept politic. E destul să arătăm în acest sens că încă anul trecut prețul mărfurilor de larg consum a crescut acolo de 1000 de ori față de 1945.

Infăptuirea revoluției antiimperialiste, antifeudale și democratice sub conducerea Partidului Muncii din Coreea care a creat condițiile necesare pentru construirea socialismului a fost însoțită de permanente strădanii din partea R.P.D. Coreene în vederea unificării țării. Nimeni nu ar putea afirma că dacă numeroasele propuneri ale guvernului democrat popular ar fi fost luate în seamă, tragedia coreeană nu ar mai fi izbucnit pentru a zgudui lumea după cel de al doilea război mondial.

De la conferința miniștrilor de externe ai S.U.A., Angliei și U.R.S.S. care a avut loc la Moscova în 1945, cînd s-a luat în discuție problema coreeană și pînă astăzi, R.P.D. Coreeană nu și-a încetat nici-o clipă perseverența pentru a obține unificarea pe cale pașnică. Merită a fi amintite măcar ultimile propuneri în acest sens, conforme întrutotul spiritului armistițiului încheiat acum trei ani. La lista nemăsurat de lungă a inițiativelor nord-coreene NU-ul opus de lisînmaniști însoțit de furibundele amenințări cu „invadarea", „marșul spre nord", etc. a constituit răspunsul venit de la Seul cu binecuvîntarea Washington-ului.

O mențiune specială asupra politicii slugilor de la Seul o constituie zădărnicirea activității comisiei neutre de supraveghere și control a armistițiului care cu toate lipsurile pricinuite în special de piedicile ce au fost ridicate permanent în Coreea de sud, și-a adus totuși aportul său politic la menținerea condițiilor armistițiului de la Panmunjon.

Principalele eforturi combinate ale Seul-ului și Washington-ului s-au îndreptat, după cum arată faptele, în spre menținerea focarului de război coreean. Amenințările la adresa păcii în Coreea arată că nici colonialismul, nici oamenii săi nu vor să tragă concluziile firești ale insuccesului repurtat în timpul războiului, ale șubrezeniei regimului din Coreea de sud care a eșit la iveală cu pregnanță în timpul „alegerilor" din vara aceasta. Totodată ei se prefac că nu văd succesele repurtate de poporul coreean în partea de nord a țării, unde socialismul devine pe zi ce trece o realitate, și solidaritatea de care se bucură poporul coreean în lupta sa dreaptă. Această solidaritate s-a manifestat cu deosebită putere cu prilejul vizitei făcute de delegația guvernamentală a R. P. D. Coreene în frunte cu tov. Kim Ir Sen în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară unde pe lîngă reafirmarea trainicei prietenii a popoarelor călăuzite de idealul socialismului, s-a căzut de acord să se contribuie cu ajutor economic la refacerea și dezvoltarea economiei R.P.D. Coreene.

La a 11-a aniversare a eliberării Coreei cea mai bună urare făcută poporului coreean este de a-și vedea cît mai grabnic unificată patria pentru a păși laolaltă pe calea progresului. Această urare i-o adresează astăzi tineretul nostru viteazului și harnicului popor coreean care a cunoscut atîtea suferințe și a dat dovadă de atîta eroism pe front și în munca pașnică constructivă.

După munca depusă în diferite sectoare de activitate a sosit timpul binemeritatei odihne.

In fotografie un grup de tineri din R.P.D. Coreeană la o casă de odihnă din pitoreasca stațiune Usandlansc.

Surprize, nedumeriri, păreri de rău

În locul obișnuitei cronici pe care o publicăm, de data aceasta redăm părerea a doi spectatori prezenți la jocul de fotbal care a avut loc duminică, pe stadionul Republicii.

După o victorie, Locomotiva Timișoara a înregistrat un nou eșec.

CORBUȘ către ANDROVICI: — Ce-i de făcut, șefule? Merge cîte o stație și iar se defectează...

Dinamo București a obținut o victorie grea față de Dinamo Bacău.

ENE: — Dacă cu Bacăul merge așa de greu, ce ne facem cu Galata Serai?

Nici în retur n-o să vedem fotbal?

Duminică după amiază a fost o adevărată caniculă. Eram în cumpănă, să merg la meci sau să ascult transmisiunea acasă, la radio. Pînă la urmă n-am putut rezista „ispitei" așa că am luat drumul stadionului.

Am văzut însă un meci de fotbal (sau, mai precis o repriză) care mi-a întărit convingerea că mult mai bine făceam dacă nu veneam. Pentru că după părerea mea, ca spectator nelipsit de la întîlnirile de fotbal, atît C.C.A. cît și, mai ales, Dinamo Orașul Stalin m-au deziluzionat. În timpul desfășurării reprizei a doua, un spectator de lîngă mine s-a exprimat nemulțumit: nici în retur n-o să vedem fotbal? Nu știu dacă pînă la urmă va avea sau nu dreptate, dar știu că meciul de duminică a fost sub așteptări. După o primă repriză „relativă", cei de la C.C.A. coborînd în nota jocului prestat de dinamoviști, au început în partea a doua un joc confuz, lent ineficace, fără orizont. În orice caz, mult inferior față de repriza inițiala „Căderea" echipei C.C.A. în repriza secundă și-a găsit firește și explicații. Unii au dat vina pe căldura excesivă. Personal nu sînt de aceeași părere. Am urmărit primul joc al cuplajului de pe stadionul Republicii între Progresul C.P.C.S. și Flamura Roșie Bacău. Pe o căldură asemănătoare dacă nu mai mare, după ce au condus cu 1-0, tinerii fotbaliști bucureșteni au găsit resurse suficiente și au mai înscris în repriza a doua nu mai puțin de patru puncte! Se poate găsi o scuză pentru fotbaliștii C.C.A.? După părerea mea, nu! Aci este un alt aspect, combătut în presa noastră, dar după cît se vede, fără folos. Anume, **jocul pentru puncte**. În cazul nostru, C.C.A. și-a văzut asigurată victoria în prima repriză și s-a comportat în partea a doua așa cum știm cu toții. După părerea mea, o desconsiderare a adversarului, a spectatorilor și, ceea ce e mai neplăcut, a jocului cu balonul rotund.

ION CRISTEA
funcționar — Întreprinderea „Combustibilul" București

În repriza a doua a meciului C.C.A.—Dinamo Or. Stalin, jucătorii s-au uitat mai mult la ceas și și-au potolit setea.

UNUL DE LA C.C.A.: — Dacă nu mi-ar păsa tocmai acum, cînd am făcut rost de un sifon...

Progresul București a reușit să salte pe locul 10.

ȘTIRBEI: Uf! Pentru o etapă am mai urcat și noi...

Și dinamoviștii au jucat slab...

După un răsunător 7—1 cu Lechia Gdansc, după un 1—1 cu selecționata Leipzig în R. D. Germană, am așteptat nerăbdător să-i văd pe dinamoviștii din Orașul Stalin. Jocurile lor precedente, jocuri care au plăcut, m-au făcut să cred în impetuozitatea acestei formații. Și nu eram singurul spectator care credeam în acest lucru. Dinamoviștii n-au vrut însă să fie „de acord" cu susținătorii lor. Au fost departe de pofta de joc cu care ne obișnuiseră. Fără convingere, total necombativi, lipsiți parcă de dorința de a obține un rezultat favorabil, practicînd mai ales în repriza a doua un joc submediocru — echipa Dinamo Orașul Stalin, așa cum a jucat, nu putea avea pretenții mai mari.

Firește că mi-am pus întrebarea: ce-o fi cu dinamoviștii? Sînt obosiți sau unele succese i-au amețit? Și returul campionatului abia a început. Cred totuși că comportarea de duminică a acestei echipe tinere, în plină afirmare este accidentală. Fotbaliștii de la Dinamo Orașul Stalin s-au dovedit capabili de jocuri mai frumoase. Iată ce așteptăm de la ei.

LUCIAN GHIMPUȘANU
tehnician, Complexul C.F.R. „Grivița Roșie"

După prima etapă...

Etapa de duminică, care a inaugurat returul campionatului categoriei A la fotbal, prilejuiește o seamă de constatări îmbucurătoare și altele... mai puțin îmbucurătoare.

Este demn de subliniat faptul că majoritatea echipelor au luptat cu multă ardoare pentru a-și apăra șansele, chiar în condiții nefavorabile. Locomotiva Timișoara juca la un moment dat în 9 oameni. Cu toate acestea, feroviarii (care în tur erau preocupați exclusiv pentru jocul de apărare) au găsit resurse pentru acțiuni ofensive. Îmbucurătoare sînt de asemenea scorurile mari cu care s-au încheiat unele partide. Reiese deci că, la multe colective, lupta pentru un joc ofensiv, primează. Au fost o serie de jucători care au dovedit o poftă de joc și un randament cu totul remarcabil.

Salutăm forma bună în care — se pare — a reintrat Ozon, precum și maturitatea cu care s-a comportat tînărul Mureșan de la Știința Cluj.

Din păcate comportările frumoase au fost umbrite de cîteva atitudini nedemne. La Timișoara a fost un joc dur. Flăcăriștii s-au... „înflăcărat" prea mult și au recurs la brutalități. La fel și la Cluj.

Aceste atitudini reprobabile și-au atras firește dezaprobarea publicului dar uneori nu și a arbitrilor. Lipsa de autoritate a arbitrilor L. Păunescu și M. Popa a făcut ca jocurile de la Timișoara și Cluj să degenereze, permițîndu-se astfel ieșirile nesportive ale fraților Munteanu și Topșa (Energia—Flacăra Ploești) și Todor (Știința—Cluj).

În cîteva cuvinte

* La fotbal Energia Minerul Petroșani a învins formația asociației Minerul din R. P. Bulgaria cu scorul de 5—2.

* Întîlnirea de fotbal dintre echipele Energia Minerul Baia Mare și echipa poloneză Gornik Bytom a luat sfîrșit cu victoria băimărenilor cu scorul de 2—1 (0—0).

● *În cadrul unui nou concurs de verificare a atleților polonezi desfășurat duminică la Spala au fost stabilite două noi recorduri ale R. P. Polone. Astfel, în proba de săritură în lungime Kropidlovski a realizat performanța de 7,57 m., iar la aruncarea ciocanului Rut a obținut rezultatul de 62,70 m.*

* La Erfurt, ștafeta feminină a R. D. Germane a egalat recordul mondial la 4x100 m.

* Înotătorul francez Jean Boiteaux a stabilit un nou record european în proba de 1500 m. liber cu timpul de 18'28"4/10.

* Atletul german Preussger a obținut la săritura cu prăjina performanța de 4,45 m., ceea ce constituie un nou record al R. D. Germane.

Fotbal peste hotare

● Echipa sovietică de fotbal Lokomotiv din Moscova și-a continuat turneul pe care-l întreprinde în Canada jucînd la 11 august în orașul Vancouver cu echipa selecționată a provinciei „Columbia britanică". Fotbaliștii sovietici au obținut victoria cu scorul de 5—2 (2—1).

● În continuarea turneului pe care-l întreprinde în R.P.F. Iugoslavia echipa reprezentativă de fotbal a R.P. Chineze a jucat la 12 august în orașul Sarajevo cu selecționata Bosniei și Herțegovinei. Victoria a revenit fotbaliștilor iugoslavi cu scorul de 6—1 (2—0).

● **La 12 august s-a desfășurat la Montevideo întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele reprezentative ale Uruguaiului și R. Cehoslovace. Fotbaliștii uruguaieni au obținut victoria cu scorul de 2—1 (0—0).**

* R. D. Germană (tineret) — R. P. Bulgaria (tineret) 3—1 (3—1).

* Echipa campioană a R. P. F. Iugoslavia, Cervena Zvezda a fost învinsă de Lokomotiv Zagreb, recent promovată în prima categorie, cu scorul de 1—0.

* În campionatul maghiar de fotbal echipa Honved a fost învinsă de Tatabanyai Banyasz pe teren propriu, cu scorul de 1—0.

* Echipa bulgară Dinamo Sofia a învins cu scorul de 3—0 (1—0) formația belgiană F. C. Liegeoise care se află în turneu în R. P. Bulgaria, înainte de a sosi în țara noastră.

Tineri și tinere, urmăriți întrecerile finale ale Spartachiadei de vară a tineretului, care se desfășoară între 18—22 august a. c. în București

Spartachiada popoarelor U. R. S. S.

De 9 zile se desfășoară la Moscova întrecerile Spartachiadei popoarelor din U.R.S.S.. Pînă acum au luat sfîrșit concursurile de lupte libere, gimnastică, volei, haltere, canotaj academic, tir și tenis (probele pe echipe).

La 13 august sportivii sovietici au obținut din nou o serie de performanțe valoroase. Astfel, în proba de 20 km. marș, atletul Mihail Lavrov a stabilit un nou record mondial cu timpul de 1 h 27'58"2/10. Un frumos succes a obținut și aruncătorul de greutate Varlan Ovsepian. El a realizat performanța de 17,35 m. rezultat care constituie un nou record unional și se situează pe locul doi în lista celor mai bune performanțe europene. Recordul european al acestei probe este de 17,54 m. și aparține atletului cehoslovac Jiri Skobla.

La bazinul de înot al Stadionului central „V. I. Lenin" au continuat întrecerile de natație. Deosebit de disputată a fost finala probei de 400 m. liber femei în care victoria a revenit tinerei înotătoare estone Ulvi Voog cu timpul de 5'19"7/10 (nou record unional).

Luni a luat sfîrșit turneul masculin de gimnastică. Pe primul loc s-a clasat campionul mondial absolut Valentin Muratov cu 113,85 puncte, urmat de Viktor Ciukarin cu 113,05 puncte și Boris Șahlin cu 113 puncte.

Turul ciclist al Europei

STUTTGART 13 (prin telefon de la trimisul special „Agerpres").

Deși scurtă (117 km.) cea de a 6-a etapă a Turului Europei, Ulm—Stuttgart, desfășurată luni, a fost deosebit de dură datorită atît traseului care a cuprins mai multe porțiuni cu urcușuri cît și mediei orare de aproape 42 km cifră excepțională pentru profilul acestei etape.

Etapa a fost caracterizată de atacurile viguroase ale cicliștilor belgieni hotărîți să-și îmbunătățească situația în clasament. Și în această etapă victoria a revenit unui ciclist italian care s-a dovedit și el posesorul unui remarcabil sprint final.

Iată clasamentul etapei Ulm—Stuttgart (117 km.): 1. Tognaccini (Italia) 2h.48'38" (medie orară 41.760 km.); 2. Farlanghi (Italia); 3. Vermaelon (Italia); 4. Rorbach (Franța); 5. Denijs (Belgia); 6. Durlacher (Austria); 7. Van Meenen (Belgia), 8. Macha (Austria) toți în același timp cu învingătorul; 9. Falascni (Italia) 2h.51'27"; 10 Vansteenselen (Olanda); 11. Stevens (Olanda); 12. Zuliani (Franța); 13. Piatel (Franța); 14. Van Est (Olanda); 15. Dumitrescu (R.P.R.) același timp. Ceilalți cicliști au ocupat următoarele locuri: 16. N. Maxim același timp cu Dumitrescu; 41. Moiceanu 2h58'23", I. Vasile, Ștefu, Zanoni și Poreceanu au fost cronometrați în 3h06'40".

Astăzi are loc cea de a 7-a etapă: Stuttgart—Strassbourg (156 km.).

DEZILUZIE LA CLUJ

Din capul locului trebuie spus că zecile de mii de iubitori ai sportului cu balonul rotund din Cluj nu au fost nici pe departe satisfăcuți de spectacolul fotbalistic oferit de către echipele Știința Cluj și Progresul București.

În urma vacanței fotbalistice se sconta ca nivelul meciurilor din prima categorie a țării să se ridice cu adevărat la un nivel superior fotbalului practicat în turul campionatului.

Așteptările specialiștilor și spectatorilor au fost înșelate mai ales în ceea ce privește fotbalul practicat de studenții clujeni care rareori s-a ridicat la nivelul unei echipe de categoria A.

90 de minute studenții au practicat un fotbal confuz fără orientare tactică, cu acțiuni deslînate. Consecința? Progresul București care deși nu a „strălucit" a fost superioară totuși din punct de vedere tehnic, a cucerit 2 puncte prețioase care au făcut să cedeze pentru moment „lanterna roșie". Despre Știința Cluj se mai poate spune că a dovedit și lipsuri în pregătirea fizică, lucru ieșit în evidență în repriza a doua, cînd a cedat pasul. Între compartimente nu a existat o coeziune. Jucătorii clujeni n-au luptat — cu excepția lui Avram și parțial a tînărului stoper Mureșan — cu elanul care le-a adus atîtea victorii. Aci trebuie căutate cauzele înfrîngerii pe teren propriu a studenților. Szekely a fost depășit aproape cu regularitate de un Blujdea în vervă de joc, Nedelcu I, „s-a străduit" să tranșeze rivalitatea cu Cruțiu căutînd mai ales picioarele adversarului și nu balonul, mijlocașii — Cojocaru și Georgescu — n-au reușit să alimenteze atacul cu mingii utilizabile. Mai mult: atacul echipei clujene „a trăit" doar prin inepuizabilul Avram care a căutat să lupte — este drept uneori abuzînd de dribling și alteori prin acțiunea lui Lutz. De puține ori s-a văzut preocuparea pentru schimbul de locuri, șuturile atacanților au fost rare și multe acțiuni ale atacului au fost negîndite, și în consecință au fost oprite cu ușurință de apărarea adversă. Mai mult au deziluzionat echipierii Științei Cluj și prin atitudinea lor nesportivă.

Trebuie să fie clar pentru oricine, dar mai ales pentru jucătorii echipei studențești din Cluj, că niciodată lipsurile din pregătirea fizică, tehnică tactică ori morală nu pot fi înlocuite prin durități. Nu este prima oară că se discută despre atitudinea nesportivă a portarului Todor.

Nu de mult el a fost sancționat. Nimeni nu contestă talentul acestui tînăr, dar nu înseamnă că trebuie să trecem cu vederea ieșirile nesportive ce le are pe terenul de joc.

Așa de pildă duminică el a lovit intenționat cu capul pe jucătorul bucureștean Ozon. Și n-a fost singura ieșire de acest fel în cursul meciului. Exemplul portarului Todor a fost urmat și de Dragoman care în loc să urmărească balonul, a urmărit cu insistență picioarele adversarului, sau a căutat să lovească atunci cînd jocul era în careul propriei sale echipe, atunci cînd arbitrul nu era atent la fază.

Nu de mult, mai precis într-o ședință de analiză a muncii, jucătorii Științei Cluj se plîngeau că publicul clujean nu îi încurajează în tot timpul meciului ci numai atunci cînd rezultatul le este favorabil. Este și normal să nu încurajezi o echipă din prima categorie a țării care desfășoară un joc sub orice critică și ai cărui jucători în loc să se ocupe de îmbunătățirea nivelului tehnic abuzează de durități!

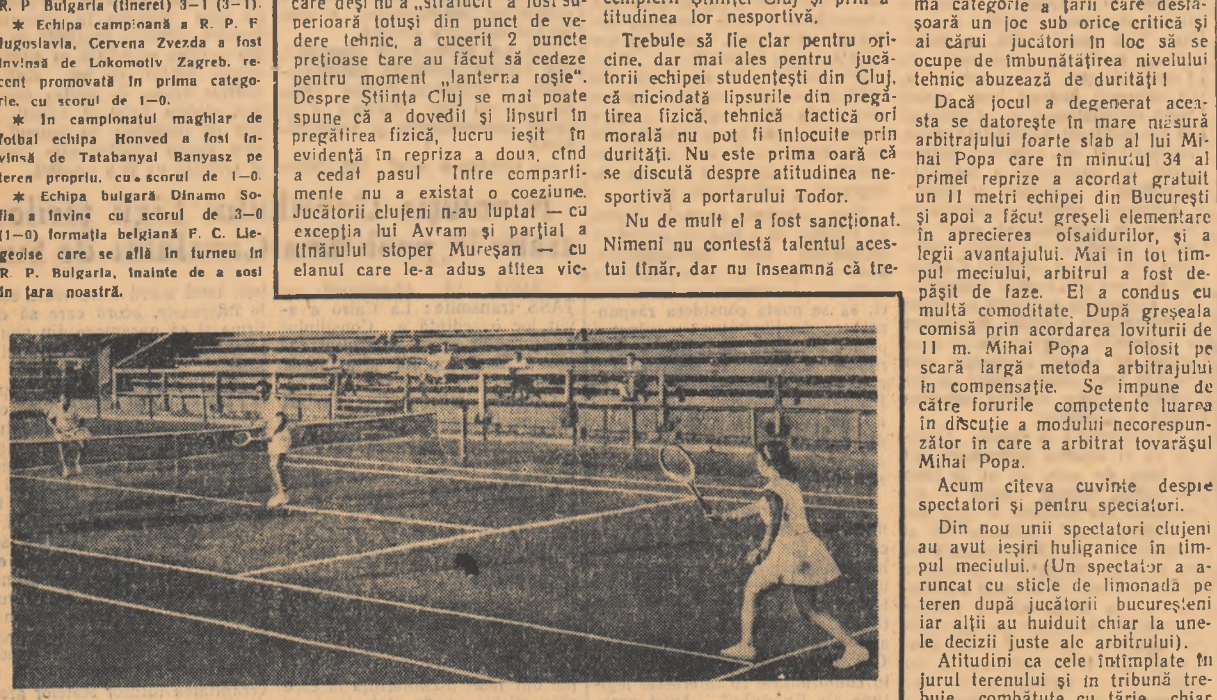
Dacă jocul a degenerat aceasta se datorește în mare măsură arbitrajului foarte slab al lui Mihai Popa care în minutul 34 al primei reprize a acordat gratuit un 11 metri echipei din București și apoi a făcut greșeli elementare în aprecierea ofsaidurilor, și a legii avantajului. Mai în tot timpul meciului, arbitrul a fost depășit de faze. El a condus cu multă comoditate. După greșeala comisă prin acordarea loviturii de 11 m. Mihai Popa a folosit pe scară largă metoda arbitrajului în compensație. Se impune de către forurile competente luarea în discuție a modului necorespunzător în care a arbitrat tovarășul Mihai Popa.

Acum cîteva cuvinte despre spectatori și pentru spectatori.

Din nou unii spectatori clujeni au avut ieșiri huliganice în timpul meciului. (Un spectator a aruncat cu sticle de limonadă pe teren după jucătorii bucureșteni iar alții au huiduit chiar la unele decizii juste ale arbitrului).

Atitudini ca cele întîmplate în jurul terenului și în tribună trebuie combătute cu tărie chiar de către ceilalți spectatori.

M. MUNTEANU

Un aspect de la meciul de tenis de categoria A disputat între echipele C.C.A. și Energia

O CUPĂ a celor mici

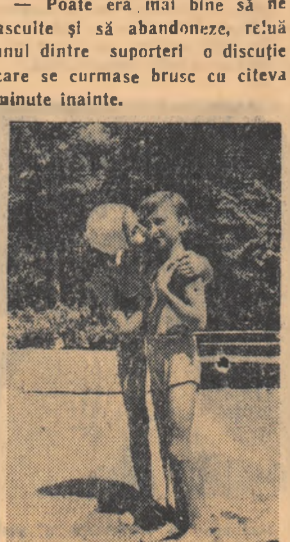
Doinița...

De cîteva secunde începuse desfășurarea probei de brass fete, categoria I-a, din cadrul finalei „Cupei Scînteia pionierului" la înot.

— Hai Doinița! Hai Doinița!...

Bucureștenii încurajau frenetic pe reprezentanta lor, Doina Pușcașu. Întrecerea avea o desfășurare de-a dreptul dramatică. Concurentele luaseră cu cîteva minute înainte un start greșit. Doinița, care n-a auzit la vreme semnalul de oprire, repeta acum proba. Armele de luptă nu erau așadar prea egale, mai ales ținînd seama că Doinița a învățat să înoate chiar în vara aceasta. Totuși, ea lupta din răsputeri. Voia să sosească măcar pe locul II, dacă nu pe primul.

— Poate era mai bine să ne asculte și să abandoneze, reluă unul dintre suporteri o discuție care se curmase brusc cu cîteva minute înainte.

Ultimii metri erau parcurși într-un adevărat finiș. Doinița reuși să se claseze cu toate eforturile ei doar pe locul III. Ieși afară din bazin și se îndreptă spre Ana Vereș, cîștigătoarea probei. O sărută dulce pe amîndoi obrajii. (foto 1) Se sărutară apoi amîndouă. Doinița se îndrepta acum spre masa juriului.

— Mai organizați și la anul acest concurs? întrebă ea printre lacrimi.

Drept răspuns cineva o îmbrățișă pe micuța înotătoare.

Instantanee

● Una dintre probele cele mai disputate din cadrul finalei „Cupei Scînteia pionierului" la înot a fost proba de... plăcintă. Concurenții s-au întrecut ca într-o veritabilă cursă de fond. După parcurgerea primei lungimi de bazin au și ajuns la primul punct de alimentare. Aici li s-a servit o porție de plăcintă, aburindă. (foto 2). Gurile rele spun că victoria se decide chiar în clipele acestea. Secretul nu este atît stilul și viteza de înot cît rapiditatea cu care concurenții înghit plăcinta.

Vasile Dobre, cîștigătorul acestei probe, care a obținut drept premiu o plăcintă impresionantă a parcurs cele două lungimi de bazin în timpul de 2'10" și a înfulecat plăcinta în numai 24". Cel de al doilea clasat a parcurs distanța în numai 1'35". Cele 63" timp în care a mîncat plăcinta l-au privat de victorie.

● La fel de disputată a fost și proba de înot cu luminarea aprinsă. Concurenții au parcurs distanța înotînd pe spate doar cu picioarele. Într-o mînă țineau luminarea, iar cu cealaltă o apărau pentru a nu fi stinsă de vînt.

Cîștigătorul probei, pionierul C. Berca, a făcut bineînțeles și el declarații presei.

— E proba dumneavoastră preferată? a fost el întrebat.

— Da de unde, am locuit o vreme într-un sat neelectrificat.

● Spectatorii care s-au aflat ieri la această întrecere au fost, grație profesoarei Elena Saigu, martori ai unui instantaneu mai puțin plăcut. Cum nu lua parte la concurs, decît ca oficial, profesoara Elena Saigu a căutat să se remarce totuși încercînd rezistența urechilor unui concurent. Întrebată ce fel de efect au astăzi asemenea metode pedagogice, a răspuns plină de naivitate.

— Am glumit, zău așa...

Chiar dacă așa stau lucrurile, astfel de glume trebuie luate în serios de conducerea Palatului Pionierilor.

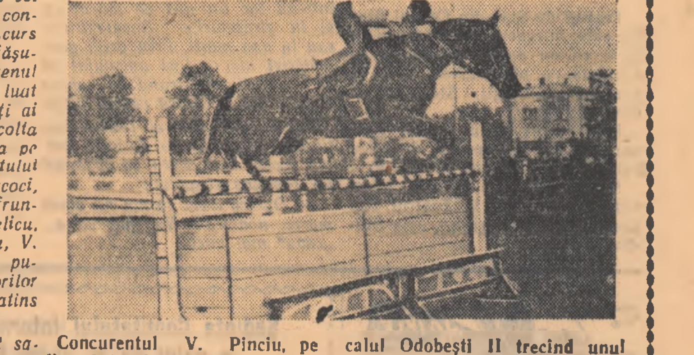
V. RANGA

O DUMINICĂ SPORTIVĂ LA IAȘI

În bătrîna cetate a Moldovei și-au dat întîlnire, în această splendidă zi de august, zeci de sportivi din toate colțurile țării, care, luînd startul în numeroase competiții au făcut să freamăte stadioanele și tribunele de entuziasmul și exuberanța lor tinerească. Și alături de ei, sute și sute de spectatori care au umplut pînă la refuz tribunele au petrecut o frumoasă duminică sportivă la Iași.

CAP DE AFIȘ: CONCURSUL REPUBLICAN DE CĂLĂRIE

Desigur că evenimentul cel mai important al zilei l-a constituit cel de al 8-lea concurs republican de călărie desfășurat timp de 3 zile pe terenul „Știința" și la care au luat parte cei mai buni călăreți ai asociațiilor Dinamo, Recolta C.C.A. și altele. Evoluția pe parcurs a maeștrilor sportului Mihai Timu și N. Marcoci, precum și a călăreților fruntași Gh. Ghițuran, D. Velicu, N. Niculescu, F. Topescu, V. Pinciu și alții a trezit un puternic interes spectatorilor care, la acest concurs a atins un număr record.

Concurentul V. Pinciu, pe calul Odobești II trecînd unul din obstacolele probei „Nenumerotată"

Concursul ne-a prilejuit satisfacția să cunoaștem de data aceasta — spre deosebire de anul trecut — o organizare ireproșabilă ceea ce a permis concurenților să-și poată desfășura în bune condițiuni întrecerea în cele 14 probe. Ca aspect negativ al concursului am remarcat prezența foarte redusă a juniorilor și fetelor (o singură concurentă).

Cîștigătorii probelor au fost desemnați la capătul unor dîrze dispute astfel: Categ. ușoară: *Alex. Longo (Dinamo Buc.) pe calul Sucitu: 0 pct. 59 sec.* Proba de durată pentru juniori: *Liliana Ionescu (Recolta Ploești) pe calul Falnic: 44 pct.* Proba nenumerotată: *Gh. Ghițuran (C.C.A.) pe calul Galon: 0* pct. 1'23"7/10. Proba obstacole inversate: *Gh. Ghițuran (C.C.A.) pe calul Galon 4,25 pct. cu 1'00"5/10.*

FAZA DE ZONĂ LA VOLEI A ASOCIAȚIEI „VOINȚA"

Amatorii de volei au avut prilejul să urmărească vineri, sîmbătă și duminică evoluția echipelor asociației „Voința" din București, Bacău, Cîmpulung-Muscel, Fălticeni, Galați, Constanța, Bîrlad și Iași care și-au disputat cu multă înverșunare titlul de cîștigătoare a fazei de zonă.

După meciurile preliminare, s-au calificat pentru turneul final desfășurat duminică, echipele masculine din București, Bacău, Iași, Cîmpulung-Muscel. Întrecerile au fost spectaculoase ridicîndu-se de multe ori la un nivel tehnic satisfăcător. Echipa „Voința"-București a cîștigat turneul final fără nici o înfrîngere. Aceeași performanță a realizat-o și echipa feminină din București care a învins pe rînd echipele din Fălticeni, Constanța și Bîrlad. O impresie deosebită a lăsat-o tînăra echipă din Fălticeni, prin comportarea frumoasă, dar mai ales prin abnegația și voința cu care a luptat pe teren.

Echipa de volei „Voința"-București, cîștigătoarea fazei de zonă a campionatului asociației „Voința".

PRIMA EDIȚIE A „CUPEI IAȘILOR" LA HANDBAL

Merită să fie subliniată inițiativa comitetului regional C.F.S. Iași de a organiza în fiecare an „Cupa Iașilor" la diverse discipline sportive la care sînt invitați să participe sportivi din întreaga țară. Anul acesta au mai avut loc asemenea două „Cupe" la atletism și tir. Duminică a fost organizată prima ediție a „Cupei Iașilor" la handbal.

Competiția s-a bucurat de participarea echipelor: Metalul (E) Cîmpia Turzii, Constructorul (E) Brăila, Progresul Bacău, Flamura Roșie Iași și Știința Iași. Meciurile s-au disputat sistem turneu. La capătul unor pasionante întreceri „Cupa Iașilor" ediția 1956 a revenit echipei de handbal „Știința"-Iași.

UN MECI CARE NU A PLĂCUT

Pentru amatorii de baschet, programul manifestațiilor sportive de duminică a înscris doar un singur meci, cel dintre echipele feminine „Știința" Cîmpulung-Muscel și „Flamura Roșie" Iași, joc contînd pentru etapa I-a a campionatului de calificare.

Întîlnirea nu a reușit să satisfacă exigențele celor peste 1.500 de spectatori prezenți în tribunele terenului „Progresul". S-a jucat fără nici o concepție, urmărindu-se doar rezultatul, ceea ce a dăunat calității meciului. Rezultatul final: 20—19 (5—9) pentru echipa studentelor din Cîmpulung. Cum însă în primul meci — disputat la Cîmpulung — (campionatul de calificare se desfășoară tur și retur) Flamura Roșie-Iași a cîștigat la o diferență de 4 coșuri, ieșencele s-au calificat pentru etapa a II-a a campionatului de calificare.

● Fotbal: Progresul Iași—Știința Galați 2—0 (2—0).

● Volei: Meciul contînd pentru faza interregională a Spartachiadei de vară între reprezentativele Iași și Galați s-a terminat cu victoria gălățenilor cu 2—1.

I. AGHINEI

O cupă internațională cucerită de baschetbaliștii romîni

Sîmbătă seara s-au disputat la Cairo ultimele întîlniri de baschet din cadrul turneului internațional dotat cu „Cupa Eliberării". În partida de încheiere a competiției care avea să decidă cîștigătoarea cupei, s-au întîlnit reprezentativele R. P. Polone și R.P.R. Echipa R.P.R. avea înregistrată o singură înfrîngere. Echipa R.P.R. a jucat excelent și a reușit să-și adjudece victoria la o diferență de cinci coșuri; 74—64 (30—27). Prin acest rezultat baschetbaliștii romîni au cucerit primul loc în clasament și odată cu el și „Cupa Eliberării".

Conflict: Fotbalul englez și Televiziunea

Fotbalul englez trece printr-o accentuată criză de spectatori. Cauzele sînt multiple. Ori cum, îngrijorarea conducătorilor cluburilor, mai ales din prima ligă de fotbal, nu este departe de a se transforma în disperare.

De aceea cînd I.T.V. (Societatea de televiziune britanică) a propus „grupului" — cum este cunoscută asociația profesionistă a cluburilor de fotbal — să i se permită televizarea meciurilor de fotbal, conducătorii acestui grup au sărit ca arși. Cum? După ce numărul spectatorilor scade văzînd cu ochii, să permitem televiziunii să ne răpească și restul publicului care ne-a mai rămas? Astfel aceștia au respins oferta I.T.V. chiar dacă era însoțită de frumoasa sumă de 110.000 lire sterline, pentru 35 etape.

Dar dacă... „oferta ar fi fost de trei sau patru ori mai mare — a spus Tom Nutal, vicepreședintele clubului Everton și mare om de afaceri — se putea sta de vorbă mai ales că „fotbalul englez se hrănește cu bani nu cu televiziune" a confirmat președintele clubului Burnley, în civil măcelar angrosist...

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția sport, Tel. 7.55.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

SIAS — 3452 — 52